

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 29. jūlijs

Saturs

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

IETEIKUMI

Eiropas Centrālā banka

2021/C 303/01	Eiropas Centrālās bankas Ieteikums (2021. gada 23. jūlijs), ar ko atceļ Ieteikumu ECB/2020/62 (ECB/2021/31)	1
---------------	---	---

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2021/C 303/02	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.10313 — CVC/CDPQ/WAVS) ⁽¹⁾	3
2021/C 303/03	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.10268 — SYNnex/Tech Data) ⁽¹⁾	4

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2021/C 303/04	Euro maiņas kurss — 2021. gada 28. jūlijs	5
---------------	---	---

INFORMĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ EIROPAS EKONOMIKAS ZONU

EBTA Uzraudzības iestāde

2021/C 303/05	Norvēģijas paziņojums par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/22/EK par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei – Paziņojums par uzaicinājumu pieteikties naftas ieguves licenču saņemšanai Norvēģijas kontinentālajā šelfā – piešķirumi iepriekšnoteiktos apgabalos 2021. gadā	6
2021/C 303/06	Valsts atbalsts — lēmums necelt iebildumus	9

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EBTA Tiesa

2021/C 303/07	Tiesas spriedums (2021. gada 25. marts) lietā E-3/20 – Norvēģija valdība, ko pārstāv Veselības un aprūpes pakalpojumu ministrija (<i>Helse- og omsorgsdepartementet</i>), pret Anniken Jenny Lindberg (<i>Personu brīva pārvietošanās — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Piekļuve zobārsta profesijai — Automātiska atzīšana</i>)	10
2021/C 303/08	Tiesas spriedums (2021. gada 25. marts) lietā E-4/20 – Tor-Arne Martinez Haugland un citi pret Norvēģijas valdību, ko pārstāv Veselības un aprūpes pakalpojumu ministrija (<i>Helse- og omsorgsdepartementet</i>) (<i>Personu brīva pārvietošanās — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Piekļuve psihologa profesijai — Vispārējā atzīšanas sistēma — Jēdziens “tā pati profesija”</i>)	11

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KOPEJĀS TIRDZNIECĪBAS POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2021/C 303/09	Paziņojums par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes aspartāma importam piemērojamo antidempinga pasākumu termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu	12
2021/C 303/10	Paziņojums par konkrētu antidempinga pasākumu termiņa beigām	23

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2021/C 303/11	Valsts Atbalsts – Itālija – Valsts atbalsts SA.55678 (2019/NN) – jauns aizdevums uzņēmumam <i>Alitalia</i> – Uzaicinājums iesniegt piezīmes saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktu ⁽¹⁾	24
---------------	--	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

IETEIKUMI

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS IETEIKUMS

(2021. gada 23. jūlijs),

ar ko atceļ Ieteikumu ECB/2020/62

(ECB/2021/31)

(2021/C 303/01)

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Eiropas Centrālā banka (ECB) 2020. gada 27. martā pieņēma Eiropas Centrālās bankas Ieteikumu ECB/2020/19⁽²⁾, ar kuru tika ieteikts kredītiestādēm vismaz līdz 2020. gada 1. oktobrim neizmaksāt dividendes un neuzņemties neatsaucamas saistības izmaksāt dividendes, un atturēties no akciju atpirkšanas, kuras mērķis ir atlīdzība akcionāriem. ECB 2020. gada 27. jūlijā pagarināja šo ieteikumu līdz 2021. gada 1. janvārim, pieņemot Eiropas Centrālās bankas Ieteikumu ECB/2020/35⁽³⁾.
- (2) Pat ņemot vērā makroekonomisko apstākļu uzlabošanos un ar COVID-19 pandēmiju saistītās ekonomiskās nenoteiktības mazināšanos, nenoteiktības līmenis 2020. gada beigās vēl arvien bija augsts un turpina ietekmēt banku spēju prognozēt kapitāla vajadzības vidējā termiņā. Ņemot vērā šo pastāvošo nenoteiktību, ECB pieņēma Eiropas Centrālās bankas Ieteikumu ECB/2020/62⁽⁴⁾, ar ko atcēla Ieteikumu ECB/2020/35, bet ieteica ievērot īpašu piesardzību, pieņemot lēmumus par dividendēm vai izmaksājot tās, vai veicot akciju atpirkšanu, kuras mērķis ir atlīdzība akcionāriem.
- (3) Jaunākās makroekonomiskās iespēju aplēses norāda uz ekonomikas atveseļošanās sākumu un ekonomiskās nenoteiktības līmeņa turpmāku samazināšanos. Attiecīgi ECB uzskata, ka Ieteikuma ECB/2020/62 pieņemšanas pamatā esošie iemesli vairs nepastāv. Mazinātā ekonomiskā nenoteiktība ļauj padziļināti veikt individuālu uzraudzības novērtējumu par piesardzības līmeni banku dividendžu sadales un akciju atpirkšanas plānos, veicot rūpīgu un uz nākotni vērstu kapitāla plānu novērtējumu parastā uzraudzības cikla kontekstā,

⁽¹⁾ OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Centrālās bankas Ieteikums ECB/2020/19 (2020. gada 27. marts) par dividendžu sadali COVID-19 pandēmijas laikā un Ieteikuma ECB/2020/1 atcelšanu (OV C 102I, 30.3.2020., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Centrālās bankas Ieteikums ECB/2020/35 (2020. gada 27. jūlijs) par dividendžu sadali COVID-19 pandēmijas laikā un Ieteikuma ECB/2020/19 atcelšanu (OV C 251, 31.7.2020., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Centrālās bankas Ieteikums ECB/2020/62 (2020. gada 15. decembris) par dividendžu sadali COVID-19 pandēmijas laikā un Ieteikuma ECB/2020/35 atcelšanu (OV C 437, 18.12.2020., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

Ar šo ieteikumu no 2021. gada 30. septembra atceļ Ieteikumu ECB/2020/62.

Frankfurtē pie Mainas, 2021. gada 23. jūlijā

ECB prezidente
Christine LAGARDE

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta M.10313 — CVC/CDPQ/WAVS)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2021/C 303/02)

Komisija 2021. gada 23. jūlijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32021M10313. EUR-Lex piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta M.10268 — SYNnex/Tech Data)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2021/C 303/03)

Komisija 2021. gada 23. jūlijā nolēma neiebildst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā EUR-Lex tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32021M10268. EUR-Lex piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2021. gada 28. jūlijs**

(2021/C 303/04)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,1807	CAD	Kanādas dolārs	1,4840
JPY	Japānas jena	129,97	HKD	Hongkongas dolārs	9,1880
DKK	Dānijas krona	7,4373	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,7013
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,85095	SGD	Singapūras dolārs	1,6057
SEK	Zviedrijas krona	10,1963	KRW	Dienvikorejas vona	1 362,99
CHF	Šveices franks	1,0802	ZAR	Dienvīdāfrikas rands	17,4792
ISK	Islandes krona	148,40	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	7,6722
NOK	Norvēģijas krona	10,4828	HRK	Horvātijas kuna	7,5066
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	17 117,84
CZK	Čehijas krona	25,625	MYR	Malaizijas ringits	5,0003
HUF	Ungārijas forints	359,72	PHP	Filipīnu peso	59,465
PLN	Polijas zlots	4,5965	RUB	Krievijas rublis	86,7666
RON	Rumānijas leja	4,9213	THB	Taizemes bāts	38,780
TRY	Turcijas lira	10,0973	BRL	Brazīlijas reāls	6,0931
AUD	Austrālijas dolārs	1,6081	MXN	Meksikas peso	23,5823
			INR	Indijas rūpija	87,8330

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

INFORMĀCIJA ATTIECĪBĀ UZ EIROPAS EKONOMIKAS ZONU

EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE

**Norvēģijas paziņojums par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/22/EK par atļauju
piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei**

**Paziņojums par uzaicinājumu pieteikties naftas ieguves licenču saņemšanai Norvēģijas kontinentālajā
šelfā – piešķirumi iepriekšnoteiktos apgabalos 2021. gadā**

(2021/C 303/05)

Norvēģijas Naftas un enerģētikas ministrija saskaņā ar 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvā 94/22/EK par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei ar šo paziņo par uzaicinājumu pieteikties *naftas ieguves licenču saņemšanai* (¹).

Naftas ieguves licences piešķirs tikai akciju sabiedrībām, kas reģistrētas Norvēģijā vai citā Eiropas Ekonomikas zonas līguma (EEZ līguma) dalībvalstī, vai fiziskām personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir kāda no EEZ līguma dalībvalstīm.

Uzņēmumi, kuriem nav piešķirtas licences ieguvei Norvēģijas kontinentālajā šelfā, var šīs licences saņemt, ja tie ir atzīti par tiesīgiem saņemt licences ieguvei Norvēģijas kontinentālajā šelfā.

Ministrija nodrošinās vienlīdzīgu attieksmi pret individuāliem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kuri pievienojas kādas grupas iesniegtam kopīgam pieteikumam. Kandidāti, kuri iesniedz individuālu pieteikumu, un kandidāti, kuri ir kopīga pieteikuma iesniedzēju grupas daļa, ikviens tiks uzskatīti par naftas ieguves licences pieprasītājiem. Pamatojoties uz grupu vai atsevišķu kandidātu iesniegtajiem pieteikumiem, ministrija var veidot kandidātu grupas, kuriem piešķirs jaunas ieguves licences, tostarp svītrot kandidātus grupu pieteikumos un pievienot atsevišķus kandidātus, kā arī iecelt šādu grupu operatoru.

Līdzdalības piešķiršana attiecībā uz naftas ieguves licenci būs atkarīga no tā, vai licenciāti ir pievienojušies nolīgumam par naftas ieguves darbībām, tostarp nolīgumam par kopīgajām darbībām un nolīgumam par grāmatvedību. Ja ieguves licence tiek stratigrāfiski sadalīta, diviem stratigrāfiski sadalītiem licenciātiem būs jānoslēdz arī īpašs nolīgums par kopīgajām darbībām, kas regulē attiecības starp minētajiem licenciātiem.

Parakstot minētos nolīgumus, licenču saņēmēji veidos kopuzņēmumu, kurā to līdzdalības apjoms vienmēr būs līdzvērtīgs līdzdalības apjomam attiecībā uz ieguves licenci.

Licenču dokumentu pamatā galvenokārt būs attiecīgie dokumenti par piešķirumiem iepriekšnoteiktos apgabalos 2020. gadā. Mērķis ir jebkura pamatnoteikumu pielāgojuma galvenos elementus darīt pieejamus potenciālajiem pieteikumu iesniedzējiem pirms pieteikumu iesniegšanas.

Ieguves licenču piešķiršanas kritēriji

Lai veicinātu resursu pareizu pārvaldību un ātru un efektīvu naftas izpēti un ieguvi Norvēģijas kontinentālajā šelfā, tostarp licenču grupu sastāva noteikšanu šim nolūkam, līdzdalības piešķiršanai attiecībā uz ieguves licencēm un operatora iecelšanai piemēro šādus kritērijus:

- a) kandidāta ģeoloģiskās zināšanas par attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu un tas, kādā veidā licenciāti paredzējuši veikt efektīvu naftas izpēti;

(¹) OV L 164, 30.6.1994., 3. lpp.

- b) kandidāta atbilstošas tehniskās zināšanas un tas, kā šī pieredze var aktīvi sekmēt izmaksu ziņā efektīvu izpēti un atbilstošā gadījumā naftas ieguvu attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā;
- c) kandidāta iepriekšējā pieredze saistībā ar Norvēģijas kontinentālo šelfu vai līdzvērtīga atbilstošā pieredze saistībā ar citiem apgabaliem;
- d) kandidātam ir pietiekams finansiālais nodrošinājums, lai veiktu izpēti un atbilstošā gadījumā iegūtu naftu attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā;
- e) ja kandidāts ir vai ir bijis kādas ieguves licences licenciāts, ministrija var ņemt vērā kandidāta kā licenciāta jebkāda veida neefektivitāti vai pārskatatbildības trūkumu. Vērā var ņemt arī valsts drošības apsvērumus, ja ministrija uzskata, ka šādi apsvērumi ir būtiski;
- f) ieguves licences parasti piešķirs kopuzņēmumiem, kur vismaz viens dalībnieks, darbojoties kā operators, būs veicis vismaz vienu urbumu Norvēģijas kontinentālajā šelfā, vai ja tam būs līdzvērtīga praktiska pieredze ārpus Norvēģijas kontinentālā šelfa;
- g) ieguves licences parasti piešķirs diviem vai vairākiem dalībniekiem, ja vismaz vienam no tiem ir pieredze, kas minēta f) punktā;
- h) ieceltajam operatoram, kuram piešķirta ieguves licence Barenca jūrā, jābūt veikušam vismaz vienu urbumu Norvēģijas kontinentālajā šelfā, darbojoties kā operatoram, vai ieguvušam līdzvērtīgu praktisko pieredzi ārpus Norvēģijas kontinentālā šelfa;
- i) attiecībā uz ieguves licencēm dziļūdeņos gan ieceltajam operatoram, gan vēl vismaz vienam licenciātam jābūt veikušam vismaz vienu urbumu Norvēģijas kontinentālajā šelfā, darbojoties kā operatoram, vai ieguvušam līdzvērtīgu praktisko pieredzi ārpus Norvēģijas kontinentālā šelfa. Ieguves licences saņemšanai vienam licenciātam jābūt veikušam urbumu dziļūdeņos, darbojoties kā operatoram;
- j) ieguves licences saņemšanai, kas paredz izpēti urbumu veikšanu augsta spiediena un/vai augstas temperatūras (*HTHP*) apstākļos, ieceltajam operatoram un vēl vismaz vienam licenciātam jābūt veikušam vismaz vienu urbumu Norvēģijas kontinentālajā šelfā, darbojoties kā operatoram, vai ieguvušam līdzvērtīgu praktisko pieredzi ārpus Norvēģijas kontinentālā šelfa. Ieguves licences saņemšanai vismaz vienam licenciātam jābūt veikušam urbumu *HTHP* apstākļos, darbojoties kā operatoram.

Pieteikumu iesniegšanai pieejamie bloki

Pieteikumus dalībai ieguves licencēs var iesniegt attiecībā uz blokiem, kas nav licencēti iepriekš noteiktajā apgabalā, kā parādīts Norvēģijas Naftas direktorāta publicētajās kartēs. Iespējams arī iesniegt pieteikumu par platībām, kuras atrodas iepriekš noteiktajā apgabalā un kuras pēc paziņojuma publicēšanas vairs netiek izmantotas, saskaņā ar Norvēģijas Naftas direkcijas tīmekļa vietnē pieejamajām atjauninātajām interaktīvajām kartēm (*Fact map*).

Katra ieguves licence var aptvert vienu vai vairākus blokus vai bloka(-u) daļas. Pieteikuma iesniedzējiem jāierobežo pieteikuma apjoms un jāpiesakās tikai uz platībām, kur viņi noteikuši ieguves iespējas.

Paziņojuma pilns teksts, tostarp sīki izstrādātas pieejamo apgabalu kartes, pieejams Norvēģijas Naftas direkcijas tīmekļa vietnē www.npd.no/apa2021.

Pieteikumus naftas ieguves licenču saņemšanai iesniedz elektroniski, piemēram, izmantojot *L2S* sistēmu un sūtot tos uz šādu adresi:

Ministry of Petroleum and Energy
P.O. Box 8148
Dep N-0033 OSLO
ORWAY

Kopiju iesniedz elektroniski, piemēram, izmantojot L2S sistēmu un sūtot to Norvēģijas

Naftas direkcijai uz šādu adresi:

P.O. Box 600
4003 STAVANGER
NORWAY

Termiņš: 2021. gada 8. septembrī plkst. 12.00 (dienā).

Naftas ieguves licenču piešķiršana Norvēģijas kontinentālajā šelfā 2021. gadā iepriekšnoteiktos apgabalos ir plānota 2022. gada pirmajā ceturksnī.

Valsts atbalsts — lēmums necelt iebildumus

(2021/C 303/06)

EBTA Uzraudzības iestādei nav iebildumu pret šādu valsts atbalsta pasākumu.

Lēmuma pieņemšanas datums	2021. gada 16. aprīlis
Lietas Nr.	86711
Lēmuma Nr.	031/21/COL
EBTA valsts	Norvēģija
Reģions	Visa Norvēģijas teritorija
Nosaukums (un/vai saņēmēja nosaukums)	Covid-19 "jumta" shēma likviditātes atbalstam pandēmijas skarto pašvaldību uzņēmumiem
Juridiskais pamats	Priekšlikums Parlamentam Nr. 79 (37. un 38. lpp. par 553. nodaļas 68. posteni "Pašvaldības kompensāciju shēma uzņēmumiem") Piešķiruma vēstules pašvaldībām (lieta 21/1215-2 un lieta 21/1215-31) <i>Innst.</i> 233 S (2020-2021) (25. un 26. lpp.)
Pasākuma veids	Shēma
Mērķis	Nodrošināt likviditātes pieejamību, izmantojot tiešās dotācijas vietējiem uzņēmumiem, kuri saskaras ar pēkšņu likviditātes trūkumu vai tās nepieejamību saistībā ar Covid-19 pandēmijas ietekmi uz ekonomiku
Atbalsta veids	Dotācijas
Budžets	Aptuveni 2 000 miljoni NOK
Atbalsta intensitāte	100 %
Atbalsta ilgums	Shēmas ietvaros atbalsts tiks piešķirts ne vēlāk kā 2021. gada 31. decembrī.
Tautsaimniecības nozares	Visas nozares, izņemot finanšu nozari
Piešķirējas iestādes nosaukums un adrese	Pašvaldību un modernizācijas ministrija <i>Postboks</i> 8112 <i>Dep</i> 0032 Oslo NORWAY

Lēmuma autentiskais teksts bez konfidenciālās informācijas ir pieejams EBTA Uzraudzības iestādes tīmekļa vietnē:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EBTA TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(2021. gada 25. marts)

lietā E-3/20

Norvēģija valdība, ko pārstāv Veselības un aprūpes pakalpojumu ministrija (Helse- og omsorgsdepartementet), pret Anniken Jenny Lindberg

(Personu brīva pārvietošanās — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Piekļuve zobārsta profesijai — Automātiska atzīšana)

(2021/C 303/07)

Lietā E-3/20 Norvēģijas valdība, ko pārstāv Veselības un aprūpes pakalpojumu ministrija (Helse- og omsorgsdepartementet), pret Anniken Jenny Lindberg — LŪGUMS Tiesai saskaņā ar Nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi 34. pantu, kuru iesniegusi Norvēģijas Augstākā tiesa (Norges Høyesterett), attiecībā uz to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un jo īpaši tās 21. pantu, ar pielāgojumiem Līgumam par Eiropas Ekonomikas zonu, — Tiesa, kuras sastāvā ir priekšsēdētājs Páll Hreinsson un tiesneši Per Christiansen (tiesnesis-referents) un Bernd Hammermann, 2021. gada 25. martā pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. Lai varētu izmantot automātisko atzīšanu, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu 21. panta 1. punktā, pretendents jābūt visiem sertifikātiem, kas pievienoti direktīvas V pielikumā uzskaitītajiem kvalifikāciju apliecinājumiem dokumentiem, saskaņā ar izcelsmes valsts prasībām attiecīgajā profesijā.
2. EEZ līguma 28. un 31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos uzņēmējai valstij ir noteikts pienākums individuāli izvērtēt pretendenta profesionālās kvalifikācijas apliecinātās zināšanas un apmācību arī tad, ja pretendents vēlas piekļūt profesijai, kas ietilpst tādu profesiju kategorijā, kurās ir saskaņoti minimālie apmācības nosacījumi, bet neatbilst Direktīvas 2005/36/EK 10. vai 21. pantā paredzētajiem nosacījumiem.
3. Pretendenta zināšanu un prasmju individuālajā izvērtēšanā, ko veic uzņēmēja valsts, ir jāsalīdzina visi pretendenta diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti un pieredze ar šīs valsts prasībām darbam attiecīgajā profesijā. Ja pretendenta zināšanas un kvalifikācija, ko apliecina diploms, un attiecīgā darba pieredze nav līdzvērtīgas vai tikai daļēji atbilst uzņēmējas valsts pieprasītajām zināšanām un kvalifikācijai, šai valstij ir jāprecizē, kādas apmācības trūkst, lai pretendents varētu pabeigt vai papildināt apmācību.
4. Apstākļi, ka pretendents izcelsmes valstī nav pilnīgas piekļuves profesijai, nevar būt izšķiroši, lai novērtētu, vai pretendents var piesūkt piekļuvi tai pašai profesijai uzņēmējā valstī.

TIESAS SPRIEDUMS

(2021. gada 25. marts)

lietā E-4/20

Tor-Arne Martinez Haugland un citi pret Norvēģijas valdību, ko pārstāv Veselības un aprūpes pakalpojumu ministrija (Helse- og omsorgsdepartementet)*(Personu brīva pārvietošanās — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Piekļuve psihologa profesijai — Vispārējā atzīšanas sistēma — Jēdziens “tā pati profesija”)*

(2021/C 303/08)

Lietā E-4/20 *Tor-Arne Martinez Haugland* un citi pret Norvēģijas valdību, ko pārstāv Veselības un aprūpes pakalpojumu ministrija (*Helse- og omsorgsdepartementet*), — LŪGUMS Tiesai saskaņā ar Nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi 34. pantu, kuru iesniegusi *Borgarting* apelācijas tiesa (*Borgarting lagmannsrett*), attiecībā uz to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un jo īpaši tās 4. un 13. pantu, ar pielāgojumiem Līgumam par Eiropas Ekonomikas zonu, kā arī minētā līguma 28. un 31. pantu, — Tiesa, kuras sastāvā ir priekšsēdētājs *Páll Hreinsson* un tiesneši *Per Christiansen* (tiesnesis-referents) un *Bernd Hammermann*, 2021. gada 25. martā pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. Tas, vai profesiju uzņēmējā valstī un profesiju izcelsmes valstī var uzskatīt par “to pašu profesiju” Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu izpratnē, ir jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi. Šis vērtējums ir jābalsta uz salīdzinājumu starp darbībām, uz kurām attiecas profesija izcelsmes valstī, un tās profesijas darbībām, kuru pretendents vēlas veikt uzņēmējā valstī. Ja darbības, uz kurām attiecas abas profesijas, ir salīdzināmas tādā ziņā, ka tās ir līdzvērtīgas to aptverto darbību ziņā, ņemot vērā visas attiecīgās atšķirības šo darbību tvērumā un būtībā, tās ir jāuzskata par vienu un to pašu profesiju Direktīvas 2005/36/EK nozīmē.

Nosakot, vai profesija izcelsmes valstī un profesija uzņēmējā valstī ir viena un tā pati profesija Direktīvas 2005/36/EK nozīmē, konkrētu darbību veikšanu uz ierobežotu laiku apmācības kontekstā, ievērojot nosacījumu par apņemšanos turpināt studijas, nevar uzskatīt par profesijas veikšanu.

Neatkarības un atbildības par pacientu pakāpes atšķirības var būt būtiskas, nosakot precīzu darbību tvērumu vai būtību, novērtējot, vai divas profesijas ir “tā pati profesija” Direktīvas 2005/36/EK nozīmē.

2. Iespēja pieprasīt kompensācijas pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 14. pantu nekādi nevar ietekmēt “tās pašas profesijas” interpretāciju minētās direktīvas 13. panta nozīmē.

3. Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētā frāze “īpaši paredzēta darbības veikšanai kādā konkrētā profesijā” ir jāsaprot kā tāda, kas aptver apmācību, kura īpaši paredzēta, lai sagatavotu kandidātus darbam attiecīgajā profesijā. Tā neaptver kvalifikācijas, kas ļauj piekļūt plašam profesiju klāstam, vai kas cita starpā apliecina tikai akadēmisko kompetenci konkrētā jomā.

4. Pretendenti, kas neatbilst profesionālo kvalifikāciju atzīšanas prasībām saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, var atsaukties uz EEZ līguma 28. un 31. pantu kā pamatu reglamentētas profesijas veikšanai uzņēmējā valstī.

Veicot kvalifikācijas novērtējumu saskaņā ar EEZ līguma 28. un 31. pantu, uzņēmējai valstij ir jāsalīdzina visi pretendenta diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinoši dokumenti un attiecīgā profesionālā pieredze ar šīs valsts prasībām darbam attiecīgajā profesijā. Ja pretendenta zināšanas un kvalifikācija, ko apliecina diploms, un attiecīgā darba pieredze nav līdzvērtīgas vai tikai daļēji atbilst pieprasītajām zināšanām un kvalifikācijai, uzņēmējai valstij ir jāprecizē, kādas apmācības trūkst, lai pretendents varētu pabeigt vai papildināt apmācību.

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KOPĒJĀS TIRDZNIECĪBAS POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

Paziņojums par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes aspartāma importam piemērojamo antidempinga pasākumu termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu

(2021/C 303/09)

Pēc tam kad tika publicēts paziņojums par spēkā esošo Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes aspartāma importam noteikto antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām ⁽¹⁾, atbilstīgi 11. panta 2. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulā (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽²⁾ ("pamatregula"), Eiropas Komisija ("Komisija") saņēma pārskatīšanas pieprasījumus.

1. Pārskatīšanas pieprasījums

2021. gada 26. aprīlī *HSWT France S.A.S. (HSWT)* ("pieprasījuma iesniedzējs"), vienīgais ražotājs Savienībā, kas pārstāv 100 % no kopējā ražošanas apjoma Savienībā, iesniedza pieprasījumu.

Lietas materiālos, kas pieejami ieinteresētajām personām, iekļauta pieprasījuma atklātā versija un analīze par to, cik liels ir Savienības ražotāju atbalsts pieprasījumam. Šā paziņojuma 5.6. punktā ir sniegta informācija par piekļuvi lietas materiāliem, kas pieejami ieinteresētajām personām.

2. Pārskatāmais ražojums

Ražojums, uz kuru attiecas šī pārskatīšana, ir aspartāms (N-L- α -aspartil-L-fenilalanīn-1-metilesteris, 3-amino-N-(α -karbometoksi-fenetil)-sukcīnamīnskābes N-metilesteris), CAS RN 22839-47-0, patlaban klasificēts ar KN kodu ex 2924 29 70 (TARIC kods 2924 29 70 05) ("pārskatāmais ražojums"). KN un TARIC kodi ir norādīti vienīgi informācijai.

3. Spēkā esošie pasākumi

Patlaban ir spēkā galīgais antidempinga maksājums, kas noteikts ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/1247 ⁽³⁾.

4. Pārskatīšanas pamatojums

Pieprasījuma pamatā ir apgalvojums, ka pēc pasākumu termiņa beigām varētu turpināties dempinga un atkārtoties kaitējums Savienības ražošanas nozarei.

4.1. Apgalvojums par dempinga turpināšanās iespējamību

Pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas Ķīnas Tautas Republikā, ņemot vērā to, ka pastāv nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē.

⁽¹⁾ OV C 366, 30.10.2020., 24. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1247 (2016. gada 28. jūlijs), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes aspartāma importam (OV L 204, 29.7.2016., 92. lpp.). Pagaidu maksājumi tika noteikti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/262 (OV L 50, 26.2.2016., 4. lpp.).

Lai pamatotu apgalvojumus par nozīmīgiem kropļojumiem, pieprasījuma iesniedzējs atsaucās uz Komisijas dienestu 2017. gada 20. decembra darba dokumentu par nozīmīgiem kropļojumiem ĶTR ekonomikā ("Komisijas ziņojums"). Konkrētāk, pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka pārskatāmā ražojuma ražošanu un pārdošanu, iespējams, ietekmē faktori, kas citustarp minēti ziņojuma III daļas Distortions in Selected Sectors 16. iedaļā Chemical Sector.

Turklāt pieprasījuma iesniedzējs atsaucās uz Ķīnas valsts 13. piegades plānu, Ķīmijas un naftas ķīmijas nozares 13. piegades plānu (2016–2020), iniciatīvu *Made in China 2025*, Vieglās rūpniecības attīstības plānu (2006–2020) un secinājumiem, kas izdarīti vairākās ES un ASV izmeklēšanās attiecībā uz cenām Ķīnas ķīmijas nozarē.

Komisijas ziņojums ir iekļauts lietas materiālos, kas pieejami ieinteresētajām personām, un Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē ⁽⁴⁾.

Ņemot vērā pieejamo informāciju, Komisija uzskata, ka, ievērojot pamatregulas 5. panta 9. punktu, ir pietiekami pierādījumi, kas liek domāt, ka nozīmīgu kropļojumu dēļ, kuri ietekmē cenas un izmaksas, nav atbilstoši izmantot iekšzemes cenas un izmaksas Ķīnas Tautas Republikā, un tādējādi ir pamatoti sākt izmeklēšanu, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a punktu.

Rezultātā, ņemot vērā pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, apgalvojums par dempinga turpināšanos ir balstīts uz salīdzinājumu starp salikto normālo vērtību, kam pamatā ir ražošanas un pārdošanas izmaksas, kuras atspoguļo neizkropļotas cenas vai atsaucēs vērtības attiecīgā reprezentatīvā valstī, un pārskatāmā ražojuma eksporta cenu (EXW līmenī) no ĶTR, kad to pārdod eksportam uz Savienību. Šādi aprēķinātā dempinga starpība Ķīnas Tautas Republikai ir ievērojama.

4.2. **Apgalvojums par kaitējuma turpināšanās vai atkārtotās iespējamību**

Pieprasījuma iesniedzējs apgalvo, ka kaitējums varētu atkārtoties. Šajā ziņā pieprasījuma iesniedzējs ir sniedzis pietiekamus pierādījumus par to, ka tad, ja pasākumi zaudētu spēku, Ķīnas Tautas Republikā neizmantotās jaudas un Savienības tirgus pievilcīguma dēļ pārskatāmā ražojuma importa apjoms no attiecīgās valsts Savienībā varētu palielināties.

Visbeidzot pieprasījuma iesniedzējs apgalvo, ka kaitējuma novēršana galvenokārt bijusi saistīta ar pasākumu piemērošanu un ka tad, ja pasākumi zaudētu spēku, atkārtoties importam par dempinga cenām ievērojamos daudzumos no attiecīgās valsts, varētu atkārtoties kaitējums Savienības ražošanas nozarei.

5. **Procedūra**

Pēc apspriešanās ar komiteju, kas izveidota ar pamatregulas 15. panta 1. punktu, konstatējusi, ka ir pietiekami dempinga un kaitējuma iespējamības pierādījumi, kas pamato termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu, Komisija ar šo sāk pārskatīšanu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu.

Termiņbeigu pārskatīšanā tiks noteikts, vai, beidzoties pasākumu termiņam, varētu turpināties vai atkārtoties ar attiecīgās valsts izcelsmes pārskatāmo ražojumu saistītais dempings un Savienības ražošanas nozarei nodarītais kaitējums.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/825 (TAI modernizācijas pakete) ⁽⁵⁾, kas stājās spēkā 2018. gada 8. jūnijā, ievieša vairākas izmaiņas agrāk antidempinga procedūrās piemērotajos grafikos un termiņos. Tāpēc Komisija aicina ieinteresētās personas ievērot šajā paziņojumā paredzētos procedūras posmus un termiņus, kā arī Komisijas papildu paziņojumus.

Komisija arī vērs ieinteresēto personu uzmanību uz to, ka pēc Covid-19 uzliesmojuma ir publicēts paziņojums par Covid-19 uzliesmojuma ietekmi uz antidempinga un antisubsidēšanas izmeklēšanām ⁽⁶⁾, kas varētu būt piemērojams šai procedūrai.

⁽⁴⁾ Pēc pienācīgi pamatota pieprasījuma iespējams iepazīties ar ziņojumā par valsti minētajiem dokumentiem.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/825 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 143, 7.6.2018., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX%3A52020XC0316%2802%29>. Procedūras, kas saistītas ar kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu Covid-19 uzliesmojuma ietekmi uz antidempinga un antisubsidēšanas izmeklēšanām (OV C 86, 16.3.2020., 6. lpp.).

5.1. *Pārskatīšanas izmeklēšanas periods un attiecīgais periods*

Dempinga turpināšanās un atkārtošanās izmeklēšana aptvers laikposmu no 2020. gada 1. jūlija līdz 2021. gada 30. jūnijam ("pārskatīšanas izmeklēšanas periods"). Kaitējuma turpināšanās un atkārtošanās iespējamības novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvers laikposmu no 2018. gada 1. janvāra līdz pārskatīšanas izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

5.2. *Piezīmes par pieprasījumu un izmeklēšanas sākšanu*

Visas ieinteresētās personas ir aicinātas paziņot savu viedokli par pieprasījumā norādītajiem izejresursiem un harmonizētās sistēmas (HS) kodiem ⁽⁷⁾ 15 dienu laikā no dienas, kad šis paziņojums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁸⁾.

Visām ieinteresētajām personām, kas vēlas sniegt piezīmes par pieprasījumu (arī par jautājumiem, kuri attiecas uz kaitējumu un cēloņsakarību) vai jebkādiem aspektiem, kas attiecināta uz izmeklēšanas sākšanu (arī to, cik lielā mērā šis pieprasījums tiek atbalstīts), tas jāizdara 37 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas.

Visi uzklaušanās pieprasījumi par izmeklēšanas sākšanu jāiesniedz 15 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas.

5.3. *Dempinga turpināšanās un atkārtošanās iespējamības noteikšanas procedūra*

Komisija termiņbeigu pārskatīšanā pārbauda eksportu, kas pārskatīšanas izmeklēšanas periodā veikts uz Savienību, un neatkarīgi no eksporta uz Savienību apsver, vai to uzņēmumu situācija, kuri ražo un pārdod pārskatāmo ražojumu attiecīgajā valstī, ir tāda, ka tad, ja pasākumi tiktu izbeigti, ir iespējama eksporta par dempinga cenām uz Savienību turpināšanās vai atkārtošanās.

Tāpēc visi pārskatāmā ražojuma ražotāji ⁽⁹⁾ no attiecīgās valsts neatkarīgi no tā, vai tie pārskatīšanas izmeklēšanas periodā pārskatāmo ražojumu ir eksportējuši uz Savienību, arī tie, kas nesadarbojas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti spēkā esošie pasākumi, ir aicināti piedalīties Komisijas veiktajā izmeklēšanā.

5.3.1. *Izmeklēšana attiecībā uz ražotājiem attiecīgajā valstī*

Ņemot vērā, ka šajā termiņbeigu pārskatīšanā varētu būt iesaistīts liels skaits attiecīgās valsts ražotāju, un lai izmeklēšanu pabeigtu tiesību aktos noteiktajā termiņā, Komisija var ierobežot izmeklējamo ražotāju skaitu, no pietiekama skaita ražotāju veidojot izlasi (šo procesu sauc arī par "atlasī"). Atlasi veic saskaņā ar pamatregulas 17. pantu.

Lai Komisija varētu lemt, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā veidot izlasi, visi ražotāji vai pārstāvji, kas darbojas to vārdā, ieskaitot tos, kas nesadarbojas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti pasākumi, uz ko attiecas šī pārskatīšana, ar šo tiek aicināti 7 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas sniegt Komisijai informāciju par savu(-iem) uzņēmumu(-iem). Šī informācija jāsniedz, izmantojot elektronisko platformu *TRON.tdi*: https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/R742_SAMPLING_FORM_FOR_EXPORTING_PRODUCER. Informācija par piekļuvi elektroniskajai platformai *Tron* ir pieejama 5.6. un 5.9. punktā.

Lai iegūtu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu ražotāju atlasei attiecīgajā valstī, tā sazināsies arī ar attiecīgās valsts iestādēm un var sazināties ar visām zināmajām ražotāju apvienībām attiecīgajā valstī.

Ja ir vajadzīga izlase, tad ražotāji tiks atlasīti, ņemot vērā lielāko reprezentatīvo uz Eiropas Savienību eksportēto ražošanas, pārdošanas vai eksporta apjomu, ko paredzētajā termiņā iespējams izmeklēt. Visiem zināmajiem ražotājiem attiecīgajā valstī, attiecīgās valsts iestādēm un ražotāju apvienībām attiecīgajā valstī vajadzības gadījumā ar attiecīgās valsts iestāžu starpniecību Komisija paziņos, kuri uzņēmumi ir atlasīti.

Pēc tam kad Komisija būs saņēmusi informāciju, kas vajadzīga ražotāju izlases izveidei, tā informēs attiecīgās personas, vai ir izlēmusi tās iekļaut izlasē. Ja vien netiek norādīts citādi, izlasē iekļautajiem ražotājiem 30 dienu laikā no dienas, kad paziņots lēmums par to iekļaušanu izlasē, būs jāiesniedz atbildes uz anketas jautājumiem.

⁽⁷⁾ Informācija par HS kodiem ir sniegta arī pārskatīšanas pieprasījuma kopsavilkumā, kas pieejams Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē (<http://trade.ec.europa.eu/tdi/>).

⁽⁸⁾ Ja vien nav norādīts citādi, visas atsauces uz šā paziņojuma publicēšanu ir atsauces uz šā paziņojuma publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽⁹⁾ Ražotājs ir attiecīgās valsts uzņēmums, kas ražo pārskatāmo ražojumu, ieskaitot visus saistītos uzņēmumus, kuri piedalās pārskatāmā ražojuma ražošanā, pārdošanā iekšzemes tirgū vai eksportēšanā.

Lietas materiāliem, kas pieejami ieinteresētajām personām, Komisija pievienos paziņojumu par izveidoto izlasi. Piezīmes par izveidoto izlasi jāsaņem 3 dienu laikā no dienas, kad paziņots lēmums par izlasi.

Attiecīgās valsts ražotājiem aizpildāmā anketa ir iekļauta lietas materiālos, kas pieejami ieinteresētajām personām, un ir pieejama Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533.

Anketa tiks darīta pieejama arī visām zināmajām ražotāju apvienībām un attiecīgās valsts iestādēm.

Neskarot iespējamu pamatregulas 18. panta piemērošanu, uzņēmumi, kuri piekrituši iespējamai iekļaušanai izlasē, taču tajā nav iekļauti, tiks uzskatīti par uzņēmumiem, kas sadarbojās ("izlasē neiekļautie ražotāji, kas sadarbojās").

5.3.2. Papildu procedūra attiecībā uz attiecīgo valsti, kurā ir nozīmīgi kropļojumi

Visas ieinteresētās personas ar šo ir aicinātas, ievērojot šā paziņojuma noteikumus, darīt zināmu savu viedokli, iesniegt informāciju un sniegt pierādījumus, kas to pamato, attiecībā uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanu. Ja vien nav norādīts citādi, minētajai informācijai un pierādījumiem, kas to pamato, jānonāk Komisijā 37 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas.

Ievērojot 2. panta 6.a punkta e) apakšpunktu, Komisija tūlīt pēc izmeklēšanas sākšanas ar paziņojumu lietas materiālos, kuri pieejami ieinteresētajām personām, informēs izmeklēšanā iesaistītās personas par attiecīgajiem avotiem, ko tā plāno izmantot normālās vērtības noteikšanai Ķīnas Tautas Republikā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu. Tiks izmantoti visi avoti, tostarp vajadzības gadījumā tiks izraudzīta arī attiecīga reprezentatīva trešā valsts. Izmeklēšanā iesaistītajām personām atvēl 10 dienas piezīmju sniegšanai no dienas, kurā šāds paziņojums ir pievienots dokumentiem.

Komisijai pieejama informācija liecina, ka attiecībā uz ĶTR šajā lietā iespējama reprezentatīvā trešā valsts ir Taizeme. Lai galu galā izvēlētos attiecīgu reprezentatīvo trešo valsti, Komisija pārbaudīs, vai ir tādas valstis ar līdzīgu ekonomiskās attīstības līmeni kā ĶTR, kurās ražo un pārdod izmeklējamu ražojumu un kurās attiecīgie dati ir viegli pieejami. Ja ir vairāk par vienu šādu valsti, priekšroku attiecīgā gadījumā dos valstīm ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību.

Saistībā ar attiecīgajiem avotiem Komisija aicina visus ĶTR ražotājus 15 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas sniegt informāciju par pārskatāmā ražojuma ražošanā izmantotajiem materiāliem (neapstrādātiem un apstrādātiem) un enerģiju. Šī informācija jāsniedz, izmantojot elektronisko platformu *TRON.tdi* https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/R742_INFO_ON_INPUTS_FOR_EXPORTING_PRODUCER_FORM. Informācija par piekļuvi elektroniskajai platformai *Tron* ir pieejama 5.6. un 5.9. punktā.

Turklāt fakti informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu izmaksas un cenas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, jāiesniedz 65 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas. Šādai fakti informācijai jābūt ņemtai tikai no publiski pieejamiem avotiem.

Lai iegūtu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu izmeklēšanai attiecībā uz apgalvojumu par nozīmīgiem kropļojumiem pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē, tā anketu darīs pieejamu arī ĶTR valdībai.

5.3.3. Izmeklēšana attiecībā uz nesaistītiem importētājiem ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾

Šajā izmeklēšanā tiek aicināti piedalīties nesaistīti pārskatāmā ražojuma importētāji no attiecīgās valsts Savienībā, ieskaitot tos, kas nesadarbojās izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti spēkā esošie pasākumi.

⁽¹⁰⁾ Izlasē var iekļaut tikai tos importētājus attiecīgajā valstī, kuri nav saistīti ar ražotājiem. Importētājiem, kas ir saistīti ar ražotājiem, jāaizpilda šiem ražotājiem eksportētājiem paredzētās anketas I pielikums. Saskaņā ar 127. pantu Komisijas 2015. gada 24. novembra Īstenošanas regulā (ES) 2015/2447, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, divas personas uzskata par saistītām, ja: a) viena persona ir otras personas uzņēmuma amatpersona vai direktors; b) tās ir juridiski atzīti uzņēmējdarbības partneri; c) tās ir darba devējs un darba ņēmējs; d) trešai personai tieši vai netieši pieder, tā pārvalda vai tur 5 % vai vairāk no abu personu balsstiesīgajām apgrozībā esošajām akcijām vai daļām; e) viena no personām tieši vai netieši kontrolē otru; f) abas personas tieši vai netieši kontrolē trešā persona; g) kopā abas personas tieši vai netieši kontrolē trešo personu vai h) tās ir vienas ģimenes locekļi (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.). Par vienas ģimenes locekļiem uzskata tikai tādas personas, kuru starpā pastāv šādas attiecības: i) vīrs un sieva, ii) tēvs vai māte un bērns, iii) brālis un māsa vai pusbrālis un pusmāsa, iv) vectēvs vai vecmāte un bērns, v) tēva vai mātes brālis vai māsa un brāļa vai māses bērns, vi) vīra vai sievas tēvs vai māte un znots vai vedekla, vii) svainis un svaine. Saskaņā ar 5. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, "persona" ir fiziska persona, juridiska persona un jebkura personu apvienība, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem ir tiesīga veikt juridiskas darbības (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Nesaistīto importētāju sniegto informāciju var izmantot ne tikai dempinga konstatēšanai, bet arī citiem šīs izmeklēšanas aspektiem.

Ņemot vērā, ka šajā termiņbeigu pārskatīšanā varētu būt iesaistīts liels skaits nesaistītu importētāju, un lai izmeklēšanu pabeigtu tiesību aktos noteiktajā termiņā, Komisija var ierobežot izmeklējamu nesaistīto importētāju skaitu, no pietiekama skaita nesaistīto importētāju veidojot izlasi (šo procesu sauc arī par "atlasī"). Atlasi veic saskaņā ar pamatregulas 17. pantu.

Lai Komisija varētu lemt, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā veidot izlasi, visi nesaistītie importētāji vai pārstāvji, kas darbojas to vārdā, ieskaitot tos, kas nesadarbojās izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti pasākumi, uz kuriem attiecas šī pārskatīšana, ar šo tiek aicināti pieteikties Komisijā. Šīm personām tas jāizdara 7 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas, sniedzot Komisijai šā paziņojuma pielikumā noteikto informāciju par savu uzņēmumu vai uzņēmumiem.

Lai iegūtu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu nesaistītu importētāju atlasei, tā var arī sazināties ar visām zināmajām importētāju apvienībām.

Ja ir vajadzīga izlase, tad importētājus var atlasīt, ņemot vērā lielāko reprezentatīvo no attiecīgās valsts Savienībā pārdoto pārskatāmā ražojuma apjomu, ko paredzētajā termiņā iespējams pienācīgi izmeklēt. Visiem zināmajiem nesaistītajiem importētājiem un importētāju apvienībām Komisija paziņos, kuri uzņēmumi ir iekļauti izlasē.

Lietas materiāliem, kas pieejami ieinteresētajām personām, Komisija pievienos arī paziņojumu par izveidoto izlasi. Piezīmes par izveidoto izlasi jāsaņem 3 dienu laikā no dienas, kad paziņots lēmums par izlasi.

Lai iegūtu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu izmeklēšanai, tā izlasē iekļautajiem nesaistītajiem importētājiem darīs pieejamas anketas. Šīm personām jāiesniedz atbildes uz anketas jautājumiem 30 dienu laikā no dienas, kad paziņots par iekļaušanu izlasē, ja vien nav norādīts citādi.

Nesaistītiem importētājiem aizpildāmā anketa ir iekļauta lietas materiālos, kas pieejami ieinteresētajām personām, un ir pieejama Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533.

5.4. **Kaitējuma turpināšanās un atkārtošanās iespējamības noteikšanas procedūra**

Lai noteiktu, vai varētu turpināties vai atkārtoties kaitējums Savienības ražošanas nozarei, Komisijas veiktajā izmeklēšanā ir aicināti piedalīties Savienības ražotāji, kas ražo pārskatāmo ražojumu.

5.4.1. *Izmeklēšana attiecībā uz Savienības ražotājiem*

Lai iegūtu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu izmeklēšanai attiecībā uz Savienības ražotājiem, tā darīs pieejamu anketu vienīgajam Savienības ražotājam, proti, uzņēmumam HSWT France S.A.S.

Ja vien nav norādīts citādi, minētajam Savienības ražotājam atbildes uz anketas jautājumiem ir jāiesniedz 37 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas.

Iepriekš neminēti Savienības ražotāji un apvienības, kas tos pārstāv, ir aicināti nekavējoties, bet ne vēlāk kā 7 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas sazināties ar Komisiju (vēlams, pa e-pastu), lai pieteiktos un pieprasītu anketu.

Savienības eksportētājiem aizpildāmā anketa ir iekļauta lietas materiālos, kas pieejami ieinteresētajām personām, un ir pieejama Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533.

5.5. **Savienības interešu novērtēšanas procedūra**

Ja tiks konstatēts, ka dempings un kaitējums varētu turpināties vai atkārtoties, tad Komisija saskaņā ar pamatregulas 21. pantu noteiks, vai antidempinga pasākumu saglabāšana nebūtu pretrunā Savienības interesēm.

Savienības ražotāji, importētāji un apvienības, kas tos pārstāv, lietotāji un apvienības, kuras tos pārstāv, arodbiedrības un organizācijas, kas pārstāv patērētājus, tiek aicinātas sniegt Komisijai informāciju par Savienības interesēm.

Ja vien nav norādīts citādi, informācija, kas attiecas uz Savienības interešu novērtējumu, jāiesniedz 37 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas. Šo informāciju var sniegt brīvā formā vai aizpildot Komisijas sagatavoto anketu.

Anketas, arī izmeklējamā ražojuma lietotājiem aizpildāmā anketa, ir iekļautas lietas materiālos, kas pieejami ieinteresētajām personām, un ir pieejama Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533. Visa informācija, kas iesniegta saskaņā ar pamatregulas 21. pantu, tiks ņemta vērā tikai tad, ja iesniegšanas brīdī būs pamatota ar tās derīgumu apliecinājošiem faktiem.

5.6. *Ieinteresētās personas*

Lai piedalītos izmeklēšanā, ieinteresētajām personām, piemēram, ražotājiem attiecīgajā valstī, Savienības ražotājiem, importētājiem un apvienībām, kas tos pārstāv, lietotājiem un apvienībām, kuras tos pārstāv, arodbiedrībām un organizācijām, kas pārstāv patērētājus, vispirms jāpierāda, ka pastāv objektīva saikne starp to darbībām un pārskatāmo ražojumu.

Ja ražotāji attiecīgajā valstī, Savienības ražotāji, importētāji un apvienības, kas to pārstāv, sniedz informāciju saskaņā ar 5.2., 5.3. un 5.4. punktā aprakstītajām procedūrām, tie tiks uzskatīti par ieinteresētajām personām ar noteikumi, ka pastāv objektīva saikne starp to darbībām un pārskatāmo ražojumu.

Citas personas varēs piedalīties izmeklēšanā ieinteresēto personu statusā tikai no brīža, kad tās piesakās, un ja pastāv objektīva saikne starp to darbībām un pārskatāmo ražojumu. Personas atzīšana par ieinteresēto personu neskar pamatregulas 18. panta piemērošanu.

Ieinteresētajām personām pieejamajiem lietas materiāliem var piekļūt elektroniskajā platformā TRON.tdi <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>. Lai saņemtu piekļuves tiesības, lūdzam sekot norādījumiem minētajā lapā ⁽¹²⁾.

5.7. *Cita rakstiski sniedzama informācija*

Visas ieinteresētās personas ar šo ir aicinātas, ievērojot šā paziņojuma noteikumus, darīt zināmu savu viedokli, iesniegt informāciju un sniegt pierādījumus, kas to pamato. Ja vien nav norādīts citādi, minētajai informācijai un pierādījumiem, kas to pamato, jānonāk Komisijā 37 dienu laikā no šā paziņojuma publicēšanas dienas.

5.8. *Uzklausīšanas iespēja, ko nodrošina Komisijas izmeklēšanas dienesti*

Visas ieinteresētās personas var pieprasīt, lai tās uzklausu Komisijas izmeklēšanas dienesti. Uzklauššanas pieprasījums jāiesniedz rakstiski un tajā jānorāda pieprasījuma iesniegšanas iemesli, kā arī kopsavilkums par to, ko ieinteresētā persona uzklauššanā vēlas apspriest. Uzklauššanā tiks aplūkoti tikai tie jautājumi, ko ieinteresētās personas būs iepriekš iesniegušas rakstiski.

Principā uzklauššanā nevar sniegt faktu informāciju, kas vēl nav iekļauta lietas materiālos. Tomēr labas pārvaldības labad un lai Komisijas dienesti varētu turpināt izmeklēšanu, ieinteresētās personas var tikt aicinātas iesniegt jaunu faktu informāciju pēc uzklauššanas.

5.9. *Norādes rakstisku dokumentu iesniegšanai, atbilžu uz anketas jautājumiem un sarakstes nosūtīšanai*

Uz informāciju, kas tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanu vajadzībām iesniegta Komisijai, neattiecas autortiesības. Ieinteresētajām personām, pirms tās iesniedz Komisijai informāciju un/vai datus, uz kuriem attiecas trešās personas autortiesības, no autortiesību īpašnieka ir jāprasa īpaša atļauja, kas nepārprotami ļauj Komisijai a) šīs tirdzniecības aizsardzības procedūras vajadzībām izmantot informāciju un datus un b) sniegt informāciju un/vai datus šīs izmeklēšanas ieinteresētajām personām tādā veidā, kas tām ļauj izmantot tiesības uz aizstāvību.

Visa rakstiski iesniegtā informācija, ieskaitot šajā paziņojumā prasīto informāciju, kā arī ieinteresēto personu atbildes uz anketas jautājumiem un sarakste, kurai pieprasīts saglabāt konfidencialitāti, ir ar norādi Sensitive ⁽¹³⁾. Personas, kas šīs izmeklēšanas gaitā iesniedz informāciju, ir aicinātas pamatot savu pieprasījumu saglabāt konfidencialitāti.

Ieinteresētajām personām, kuras sniedz informāciju ar norādi Sensitive, saskaņā ar pamatregulas 19. panta 2. punktu jāsaņem tās nekonfidenciāls kopsavilkums ar norādi For inspection by interested parties. Šiem kopsavilkumiem jābūt tik detalizētiem, lai no tiem varētu pienācīgi saprast konfidenciali iesniegtās informācijas būtību. Ja persona, kas iesniedz konfidencialu informāciju, nenorāda pamatotu iemeslu, kāpēc tā pieprasa saglabāt konfidencialitāti, vai nesagatavo tās nekonfidencialu kopsavilkumu un neiesniedz to noteiktajā formātā un kvalitātē, Komisija šādu informāciju var ņemt vērā, ja vien no uzticamiem avotiem nevar pietiekami pierādīt, ka informācija ir pareiza.

⁽¹²⁾ Tehnisku problēmu gadījumā sazinieties ar Trade Service Desk pa e-pastu trade-service-desk@ec.europa.eu vai pa tālruni +32 22979797.

⁽¹³⁾ Dokumentu ar norādi Sensitive uzskata par konfidencialu saskaņā ar pamatregulas 19. pantu un 6. pantu PTO Nolīgumā par 1994. gada GATT VI panta īstenošanu (Antidempinga nolīgums). Tas ir aizsargāts arī atbilstoši 4. pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001 (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

Ieinteresētās personas tiek aicinātas visu informāciju, ieskaitot skenētas pilnvaras un izziņas, un pieprasījumus sniegt elektroniskajā platformā TRON.tdi (<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>). Ja ieinteresētās personas atbild elektroniskajā platformā TRON.tdi vai pa e-pastu, tās piekrīt noteikumiem, kas piemērojami informācijas elektroniskai iesniegšanai saskaņā ar noteikumiem dokumentā "SARAKSTE AR EIROPAS KOMISIJU TIRDZNIECĪBAS AIZSARDZĪBAS LIETĀS", kas publicēts Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Ieinteresētajām personām ir jānorāda savs nosaukums / vārds, uzvārds, adrese, tālruna numurs un derīga e-pasta adrese un jānodrošina, ka norādītā e-pasta adrese ir funkcionējoša, oficiāla darba e-pasta adrese un ka e-pasts ik dienu tiek pārbaudīts. Kad būs iesniegta kontaktinformācija, Komisija sazināsies ar ieinteresētajām personām tikai elektroniskajā platformā TRON.tdi vai pa e-pastu, ja vien tās nebūs nepārprotami paudušas prasību visus dokumentus no Komisijas saņemt ar citiem saziņas līdzekļiem vai ja nosūtāmā dokumenta veida dēļ tas jāšūta ar ierakstītu vēstuli. Iepriekš minētajos norādījumos par saziņu ar ieinteresētajām personām ieinteresētās personas var iepazīties ar papildu noteikumiem un informāciju par saraksti ar Komisiju, kā arī ar principiem, kas piemērojami elektroniskajā platformā TRON.tdi vai pa e-pastu sūtāmai informācijai.

Komisijas adrese sarakstei

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

TRON.tdi: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi>

E-pasts

Jautājumiem par dempingu:

TRADE-APM-DUMPING@ec.europa.eu

Jautājumiem par kaitējumiem:

TRADE-APM-INJURY@ec.europa.eu

6. Izmeklēšanas grafiks

Ievērojot pamatregulas 11. panta 5. punktu, izmeklēšanu parasti pabeidz 12 mēnešu laikā un katrā ziņā ne vēlāk kā 15 mēnešu laikā no šā paziņojuma publicēšanas.

7. Informācijas iesniegšana

Parasti ieinteresētās personas var iesniegt informāciju tikai laikposmā, kas precizēts šā paziņojuma 5. punktā.

Lai izmeklēšanu pabeigtu obligātajā termiņā, Komisija vairs nepieņems informāciju no ieinteresētajām personām pēc termiņa, kurā sniedzamas piezīmes par izpausto galīgo informāciju, vai attiecīgā gadījumā pēc termiņa, kurā sniedzamas piezīmes par izpausto galīgo papildinformāciju.

8. Iespēja iesniegt piezīmes par citu personu iesniegto informāciju

Lai nodrošinātu tiesības uz aizstāvību, ieinteresētajām personām būtu vajadzīga iespēja sniegt piezīmes par informāciju, ko iesniegušas citas ieinteresētās personas. To darot, ieinteresētās personas var aplūkot tikai tos jautājumus, kas jau apskatīti pārējo ieinteresēto personu iesniegtajā informācijā, un nevar izvirzīt jaunus jautājumus.

Ja vien nav norādīts citādi, piezīmes par informāciju, ko, reaģējot uz izpaustajiem galīgajiem konstatējumiem, sniegušas citas ieinteresētās personas, jāiesniedz 5 dienu laikā no termiņa, kad iesniedzamas piezīmes par galīgajiem konstatējumiem. Ja galīgā informācija tiek izpausta papildus, tad piezīmes, ko, reaģējot uz izpausto informāciju, sniedz pārējās ieinteresētās personas, jāiesniedz 1 dienas laikā no termiņa, kad iesniedzamas piezīmes par minēto izpausto informāciju, ja vien nav norādīts citādi.

Noteiktais laikposms neskar Komisijas tiesības pienācīgi pamatotos gadījumos no ieinteresētajām personām pieprasīt papildu informāciju.

9. Šajā paziņojumā noteikto termiņu pagarināšana

Šajā paziņojumā noteiktos termiņus var pagarināt, ja ieinteresētās personas to pieprasa un pienācīgi pamato pieprasījumu.

Ikviena šajā paziņojumā noteikta termiņa pagarinājumu var pieprasīt tikai ārkārtas apstākļos, un pagarinājums tiek piešķirts tikai ar pienācīgu pamatojumu. Katrā ziņā pagarinājums termiņam, kurā jāsniedz atbildes uz anketu jautājumiem, parasti nepārsniedz 3 dienas un principā nepārsniedz 7 dienas. Tā termiņa pagarinājums, kurā iesniedzama pārējā šajā paziņojumā par procedūras sākšanu norādītā informācija, nepārsniedz 3 dienas, ja vien netiek pierādīts, ka bijuši ārkārtas apstākļi.

10. Nesadarbošanās

Ja ieinteresētā persona liedz piekļuvi nepieciešamajai informācijai, nesniedz to noteiktajā termiņā vai ievērojami kavē izmeklēšanu, tad saskaņā ar pamatregulas 18. pantu apstiprinošus vai noraidošus konstatējumus var sagatavot, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.

Ja tiek konstatēts, ka ieinteresētā persona ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju var neņemt vērā un izmantot pieejamos faktus.

Ja ieinteresētā persona nesadarbojas vai sadarbojas tikai daļēji un tāpēc konstatējumi saskaņā ar pamatregulas 18. pantu ir pamatoti ar pieejamajiem faktiem, rezultāts šai personai var būt mazāk labvēlīgs nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

Ja atbilde netiek sniegta elektroniskā veidā, to neuzskata par nesadarbošanos, ja ieinteresētā persona pierāda, ka atbildes sniegšana prasītajā veidā sagādātu nesamērīgu papildu apgrūtinājumu vai nesamērīgus papildu izdevumus. Ieinteresētajai personai būtu nekavējoties jāsaazinās ar Komisiju.

11. Uzklauššanas amatpersona

Ieinteresētās personas var pieprasīt tirdzniecības procedūru uzklauššanas amatpersonas iesaistīšanos. Uzklauššanas amatpersona izskata pieprasījumus par piekļuvi lietas materiāliem, strīdus par dokumentu konfidencialitāti, pieprasījumus pagarināt termiņu un visus pārējos pieprasījumus par ieinteresēto personu un trešo personu tiesībām uz aizstāvību, kuri varētu rasties procedūras gaitā.

Uzklauššanas amatpersona var rīkot uzklauššanu un mediāciju starp ieinteresēto(-ajām) personu(-ām) un Komisijas dienestiem, lai pilnībā tiktu īstenotas ieinteresētās personas tiesības uz aizstāvību. Uzklauššanas pieprasījums jāiesniedz rakstiski un tajā jānorāda pieprasījuma iemesli. Uzklauššanas amatpersona izskatīs pieprasījumu pamatojumu. Šādai uzklauššanai būtu jānotiek tikai tad, ja pienācīgā laikā jautājumi nav atrisināti ar Komisijas dienestiem.

Lai neapdraudētu pareizu procedūras norisi, pieprasījumi jāiesniedz laikus un bez kavēšanās. Tālab ieinteresētajām personām uzklauššanas amatpersonas iesaistīšanās jāpieprasa iespējami drīz pēc notikuma, kura dēļ vajadzīga šāda iesaistīšanās. Ja uzklauššanas pieprasījumi tiks iesniegti, neievērojot noteikto laikposmu, uzklauššanas amatpersona, pienācīgi ņemot vērā labas pārvaldības intereses un izmeklēšanas savlaicīgu pabeigšanu, izskatīs arī šādu novēlotu pieprasījumu iemeslus, izvirzīto jautājumu raksturu un šo jautājumu ietekmi uz aizstāvības tiesībām.

Papildu informācija un kontaktinformācija pieejama uzklauššanas amatpersonas tīmekļa lapās Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

12. Iespēja pieprasīt pārskatīšanu, kas notiktu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu

Šī termiņbeigu pārskatīšana ir sākta saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu, tāpēc tās konstatējumu dēļ spēkā esošie pasākumi netiks grozīti, bet atbilstoši pamatregulas 11. panta 6. punktam tiks atcelti vai saglabāti.

Ja kāda ieinteresētā persona uzskata, ka ir pamats pārskatīt pasākumus tā, lai būtu iespējams tos grozīt, attiecīgā persona var pieprasīt pārskatīšanu, kas notiktu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu.

Personas, kuras vēlas pieprasīt šādu pārskatīšanu, kas tiktu veikta neatkarīgi no šajā paziņojumā minētās termiņbeigu pārskatīšanas, var sazināties ar Komisiju, izmantojot iepriekš norādīto adresi.

13. Personas datu apstrāde

Šajā izmeklēšanā savāktos personas datus apstrādās saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ⁽¹⁴⁾.

Paziņojums par datu aizsardzību, ar ko visas personas tiek informētas par personas datu apstrādi Komisijas tirdzniecības aizsardzības darbību ietvaros, ir pieejams Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/trade-defence/>.

—

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.)

PIELIKUMS

☐	“Sensitive” version
(Konfidenciāla informācija)
☐	Version “For inspection by
interested parties” (Pieejams
ieinteresētajām personām)
(atzīmēt attiecīgo aili)	

**ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS IZCELSMES ASPARTĀMA IMPORTAM PIEMĒROJAMO
ANTIDEMPINGA PASĀKUMU TERMIŅBEIGU PĀRSKATĪŠANA**

INFORMĀCIJA NESAISTĪTU IMPORTĒTĀJU ATLASEI

Šī veidlapa ir paredzēta, lai palīdzētu nesaistītiem importētājiem sniegt informāciju, kas nepieciešama paziņojuma par procedūras sākšanu 5.3.3. punktā minētajai atlasei.

Gan “konfidenciālā” informācija, gan “ieinteresētajām personām pieejamā” informācija jānosūta Komisijai, kā noteikts paziņojumā par procedūras sākšanu.

1. IDENTITĀTE UN KONTAKTINFORMĀCIJA

Norādiet šādu informāciju par uzņēmumu:

Uzņēmuma nosaukums	
Adrese	
Kontaktpersona	
E-pasta adrese	
Tālrunis	
Fakss	

2. APGROZĪJUMS UN PĀRDOŠANAS APJOMS

Par pārskatīšanas izmeklēšanas periodu norādiet uzņēmuma kopējo apgrozījumu euro (EUR) un apgrozījumu un svaru importam Savienībā un tālākpārdošanai Savienības tirgū pēc importēšanas no ĶTR attiecībā uz paziņojumā par procedūras sākšanu definēto aspartāmu, kā arī attiecīgo svaru. Norādiet izmantoto svara mērvienību.

	Tonnas	Vērtība euro (EUR)
Kopējais uzņēmuma apgrozījums euro (EUR)		
ĶTR izcelsmes pārskatāmā ražojuma imports Savienībā		
Pārskatāmā ražojuma tālākpārdošana Savienības tirgū pēc importēšanas no ĶTR		

3. JŪSU UZŅĒMUMA UN SAISTĪTO UZŅĒMUMU DARBĪBAS ⁽¹⁾

Precīzi aprakstiet savu uzņēmuma un visu to saistīto uzņēmumu (lūdzu, norādiet tos un to saistību ar jūsu uzņēmumu) darbības, kuri iesaistīti pārskatāmā ražojuma ražošanā un/vai pārdošanā (eksportam un/vai iekšzemes tirgū). Šādas darbības varētu būt pārskatāmā ražojuma pirkšana vai ražošana uz apakšlīguma pamata vai pārskatāmā ražojuma apstrāde vai tirdzniecība u. c.

Uzņēmuma nosaukums un atrašanās vieta	Darbības	Saistība

4. CITA INFORMĀCIJA

Lūdzam sniegt visu pārējo attiecīgo informāciju, kas, pēc jūsu uzņēmuma ieskata, varētu būt noderīga Komisijai, veidojot izlasi.

5. APLIECINĀJUMS

Sniedzot iepriekš minēto informāciju, jūsu uzņēmums piekrīt iespējamai iekļaušanai izlasē. Izlasē iekļautam uzņēmumam būs jāatbild uz anketas jautājumiem un jāpiekrīt sniegto atbilžu pārbaudei uzņēmumā. Ja jūsu uzņēmums norāda, ka nepiekrīt iespējamai iekļaušanai izlasē, tiek uzskatīts, ka tas nav sadarbojies izmeklēšanā. Komisijas konstatējumi par importētājiem, kuri nesadarbojās, ir pamatoti ar pieejamajiem faktiem, un izmeklēšanas rezultāts šim uzņēmumam var būt mazāk labvēlīgs nekā tad, ja tas būtu sadarbojies.

Pilnvarotās amatpersonas paraksts:

Pilnvarotās amatpersonas vārds, uzvārds un amats:

Datums:

⁽¹⁾ Saskaņā ar 127. pantu Komisijas 2015. gada 24. novembra Īstenošanas regulā (ES) 2015/2447, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, divas personas uzskata par saistītām, ja: a) viena persona ir otras personas uzņēmuma amatpersona vai direktors; b) tās ir juridiski atzīti uzņēmējdarbības partneri; c) tās ir darba devējs un darba ņēmējs; d) trešai personai tieši vai netieši pieder, tā pārvalda vai tur 5 % vai vairāk no abu personu balsstiesīgajām apgrozībā esošajām akcijām vai daļām; e) viena no personām tieši vai netieši kontrolē otru; f) abas personas tieši vai netieši kontrolē trešā persona; g) kopā abas personas tieši vai netieši kontrolē trešo personu vai h) tās ir vienas ģimenes locekļi (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.). Par vienas ģimenes locekļiem uzskata tikai tādas personas, kuru starpā pastāv šādas attiecības: i) vīrs un sieva, ii) tēvs vai māte un bērns, iii) brālis un māsa vai pusbrālis un pusmāsa, iv) vectēvs vai vecmāte un bērna bērns, v) tēva vai mātes brālis vai māsa un brāļa vai māsas bērns, vi) vīra vai sievas tēvs vai māte un znots vai vedekla, vii) svainis un svaine. Saskaņā ar 5. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, "persona" ir fiziska persona, juridiska persona un jebkura personu apvienība, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem ir tiesīga veikt juridiskas darbības (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

Paziņojums par konkrētu antidempinga pasākumu termiņa beigām

(2021/C 303/10)

Tā kā pēc publicētā paziņojuma par gaidāmajām termiņa beigām ⁽¹⁾ netika iesniegts neviens pienācīgi pamatots pārskatīšanas pieprasījums, Komisija paziņo, ka beigsies turpmāk minētā antidempinga pasākuma piemērošanas termiņš.

Šis paziņojums ir publicēts saskaņā ar 11. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulā (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽²⁾.

Ražojums	Izcelsmes vai eksportētāja(-as) valsts(-is)	Pasākumi	Atsauce	Piemērošanas termiņš ⁽¹⁾
Betona stiegrojuma stieņi no tērauda, kuriem ir paaugstināta izturība pret nogurumu	Ķīnas Tautas Republika	Antidempinga maksājums	Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1246 (2016. gada 28. jūlijs), ar ko Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes betona stiegrojuma stieņu no tērauda, kuriem ir paaugstināta izturība pret nogurumu, importam nosaka galīgu antidempinga maksājumu (OV L 204, 29.7.2016., 70. lpp.)	30.7.2021.

⁽¹⁾ Pasākuma piemērošanas termiņš beigsies šajā ailē minētās dienas pusnaktī (00.00).

⁽¹⁾ OV C 366, 30.10.2020., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

VALSTS ATBALSTS – ITĀLIJA

Valsts atbalsts SA.55678 (2019/NN) – jauns aizdevums uzņēmumam *Alitalia*

Uzaicinājums iesniegt piezīmes saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2021/C 303/11)

Ar 2020. gada 28. februāra vēstuli, kas autentiskajā valodā pievienota šim kopsavilkumam, Komisija paziņoja Itālijai savu lēmumu attiecībā uz iepriekš minēto pasākumu sākt Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktā noteikto procedūru.

Piezīmes par pasākumu, attiecībā uz kuru Komisija uzsāk procedūru, ieinteresētās personas var iesniegt viena mēneša laikā no šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas, nosūtot tās uz šādu adresi:

European Commission,
Directorate-General Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
Fakss +32 22961242
Stateaidgreffe@ec.europa.eu

Šīs piezīmes tiks paziņotas Itālijai. Ieinteresētā persona, kas iesniedz piezīmes, var, norādot pieprasījuma iemeslus, rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta.

KOPSAVILKUMA TEKSTS

Procedūra

2019. gada novembrī Komisijai tika iesniegtas divas sūdzības par jaunu valsts aizdevumu 400 miljonu euro apmērā ("400 miljonu euro aizdevums"), kuru Itālija piešķīra uzņēmumiem *Alitalia S.A.I. S.p.A. in amministrazione straordinaria* ("*Alitalia SAI*") un *Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria* ("*Cityliner*") (kopā "*Alitalia*").

Sūdzības iesniedzēji apgalvoja, ka aizdevums ir nelikumīgs un nesaderīgs valsts atbalsts, jo tika piešķirts un izmaksāts bez paziņošanas un, ņemot vērā uzņēmuma *Alitalia* ekonomisko stāvokli un tā vēsturi, neviens tirgus ekonomikas kreditors nebūtu vēlējis izsniegt šādu aizdevumu.

Pirms tam – 2017. gada maijā – Itālija bija piešķīrusi *Alitalia* aizdevumu 600 miljonu euro apmērā. Tajā pašā mēnesī trīs aviosabiedrības iesniedza oficiālas sūdzības, kurās apgalvoja, ka aizdevums ir atbalsts. Šis valsts piešķirtais aizdevums bija jāatmaksā līdz 2017. gada 5. novembrim, kad bija jāpārdod *Alitalia* aktīvi. Tā kā pārdošanas procedūra bija nesekmīga,

2017. gada oktobrī Itālija piešķīra *Alitalia* papildu aizdevumu 300 miljonu euro apmērā. Itālija 2018. gada janvārī paziņoja par šiem diviem aizdevumiem 900 miljonu apmērā ("900 miljoni euro"), kas piešķirts kā glābšanas atbalsts saskaņā ar Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņem ⁽¹⁾. Komisija 2018. gada aprīlī sāka oficiālās izmeklēšanas procedūru, provizoriski norādot, ka 900 miljoni euro ir atbalsts un ka pastāv nopietnas šaubas par to, vai to varētu uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šī izmeklēšana turpinās.

Atbalsta apraksts, par kuru Komisija sāk procedūru

Itālija 2019. gada 26. oktobrī pieņēma Dekrētlikumu Nr. 124, kurā paredzēts 2019. gadā piešķirt 400 miljonu euro lielu aizdevumu uzņēmumam *Alitalia* un citiem tās pašas grupas uzņēmumiem, kuriem arī piemēro ārkārtas pārvaldības procedūru (proti, *Cityliner*).

Ar 2019. gada 2. decembra Dekrētlikumu Nr. 137 "*Steidzami pasākumi ar mērķi nodrošināt to pakalpojumu nepārtrauktību, kurus sniedz Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. un Alitalia Cityliner S.p.A., kam piemēro ārkārtas pārvaldības procedūru*" ⁽²⁾ atcēla un aizstāja Dekrētlikuma Nr. 124/2019 54. pantu, kā arī apstiprināja 400 miljonu euro aizdevuma piešķiršanu 2019. gadā, kas bija paredzēts Dekrētlikuma Nr. 124/2019 54. pantā. 2020. gada 30. janvārī ar Likumu Nr. 2 "*2019. gada 2. decembra Dekrētlikuma Nr. 137 un grozījumu, ar ko nosaka steidzamus pasākumus, lai nodrošinātu to pakalpojumu nepārtrauktību, kurus sniedz Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. un Alitalia Cityliner S.p.A., kam piemēro ārkārtas pārvaldības procedūru, pārveidošana par likumu*" ("Likums Nr. 2/2020") ⁽³⁾ grozīja Dekrētlikumu Nr. 137/2019 un pārveidoja to par likumu.

Komisija 2019. gada 16. decembrī nosūtīja Itālijai vēstuli, ar kuru Itālijas iestādēm tika pārsūtīta otrā sūdzība, un, tā kā Itālijas iestādes nebija atbildējušas uz 2019. gada 12. novembrī nosūtīto informācijas pieprasījumu, Komisija pieprasīja tūlītēju atbildi uz minēto informācijas pieprasījumu gadījumā, ja Itālijas iestādēm būtu kādi apsvērumi. Itālija atbildēja 2020. gada 6. janvārī.

Itālija nav paziņojusi par aizdevumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punktu.

Pasākuma novērtējums

Komisija patlaban provizoriski uzskata, ka pasākums varētu būt valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

Konkrēti – pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, Komisija uzskata, ka 400 miljonu euro aizdevums, iespējams, ir radījis ekonomisku priekšrocību uzņēmumam *Alitalia* LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Komisijai ir šaubas par to, vai šajā gadījumā ir piemērojams tirgus ekonomikas dalībnieka tests, vai par to, ka Itālija, piešķirot uzņēmumam *Alitalia* 400 miljonu euro aizdevumu, jebkurā gadījumā rīkojās kā tirgus ekonomikas dalībnieks, kas darbojas uz rentabilitātes apsvērumu pamata, cita starpā ņemot vērā šādus faktorus:

- *Alitalia* nesenā finanšu vēsture, it īpaši tas, ka uzņēmums nespēja atmaksāt 2017. gadā piešķirtos 900 miljonus euro vai maksāt procentus par šo summu;
- *Alitalia* negatīvā naudas plūsma;
- tādu pierādījumu trūkums, kuri apliecinātu *Alitalia* kredīspēju tirgū;
- nav veikts neviens hipotētisks pētījums, kurā būtu novērtēta valsts ieinteresētība palielināt savu iesaisti uzņēmumā *Alitalia*, lai nodrošinātu tā aktīvu pārdošanu, salīdzinājumā ar *Alitalia* likvidācijas scenāriju, kas, visticamāk, būtu noticis, ja nebūtu piešķirts 400 miljonu euro aizdevums.

Itālija nav sniegusi nekādu informāciju, uz kuras pamata Komisija varētu novērtēt 400 miljonu euro aizdevuma saderību.

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums "Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai" (OV C 249, 31.7.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ *Decreto Legge 2 Dicembre 2019, n. 137* "Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria", Itālijas oficiālais vēstnesis (*Gazzetta Ufficiale*), 2019. gada 2. decembrī., Nr. 282.

⁽³⁾ *Legge 30 Gennaio 2020, n. 2* "Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria" (GU Serie Generale, Nr. 25, 2020. gada 31. janvārī.).

Tā kā Komisija uzskata, ka *Alitalia* ir grūtībās nonācis uzņēmums Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē, Komisija varētu vienīgi novērtēt 400 miljonu euro aizdevuma kā glābšanas un pārstrukturēšanas atbalsta saderību Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu nozīmē. Minētajās pamatnostādnēs ir paredzēti noteikumi un nosacījumi attiecībā uz tāda glābšanas un pārstrukturēšanas atbalsta saderības novērtēšanu, kurš piešķirts grūtībās nonākušiem uzņēmumiem saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Komisija ir nonākusi pie sākotnējā secinājuma, ka pastāv šaubas par pasākumu saderību ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, tostarp turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ.

Itālija nav sniegusi nekādus pierādījumus par to, ka 400 miljonu euro aizdevums tika piešķirts, lai palīdzētu sasniegt precīzi noteiktu kopīgu interešu mērķi, proti, novērst sociālās grūtības vai tirgus nepilnības, atjaunojot uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju.

Kopīgu interešu mērķa konstatēšana ir priekšnoteikums tam, lai analizētu vairākus citus saderības kritērijus, kas izklāstīti Glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 3. nodaļā. Tādēļ šajā procedūras posmā nevar pierādīt, ka šāda mērķa sasniegšanai bija vajadzīga valsts iejaukšanās, ka atbalsts bija atbilstošs, ka stimulējošā ietekme tika nodrošināta, ka atbalsts bija ierobežots līdz minimumam un ka nav nepamatotas negatīvas ietekmes uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Turklāt gadījumos, kad kopš glābšanas atbalsta, pārstrukturēšanas atbalsta vai pārstrukturēšanas pagaidu atbalsta iepriekšējās piešķiršanas saņēmējam ir pagājuši mazāk nekā 10 gadi, Komisija neatļaus turpmāku atbalstu (princips "vienreiz un pēdējoreiz"). Ņemot vērā to, ka – kā izskaidrots 2018. gada lēmumā par procedūras sākšanu – uzņēmums *Alitalia*, iespējams, ir saņēmis glābšanas atbalstu 2017. gadā piešķirto aizdevumu veidā 900 miljonu euro apmērā, Komisijai ir nopietnas šaubas par to, vai ir ievērots princips "vienreiz un pēdējoreiz".

Iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisijai ir šaubas par attiecīgā pasākuma saderību ar iekšējo tirgu, un tāpēc tā ir nolēmusi sākt oficiālās izmeklēšanas procedūru par 400 miljonu euro aizdevumu.

Saskaņā ar Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (*) 16. pantu visu nelikumīgo atbalstu var atgūt no saņēmēja.

(*) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (OV L 248, 24.9.2015., 9. lpp.).

VĒSTULES TEKSTS

Con la presente la Commissione desidera informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni a sua disposizione relative al prestito in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea («TFUE»).

1. PROCEDIMENTO

- (1) Nel maggio 2017 Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. in amministrazione straordinaria ("Alitalia SAI") e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria ("Cityliner", una controllata regionale interamente detenuta da Alitalia) sono state poste in amministrazione straordinaria ai sensi della normativa nazionale in materia di insolvenza con decreti del ministero dello Sviluppo economico italiano, rispettivamente del 2 e del 12 maggio 2017, e dichiarate insolventi con sentenze rese dal Tribunale di Civitavecchia l'11 e il 26 maggio 2017. Ai fini della presente decisione, Alitalia SAI e Cityliner sono congiuntamente citate come "Alitalia".
- (2) Il 26 ottobre 2019 l'Italia ha adottato il decreto-legge n. 124 "*Disposizioni urgenti in materia fiscale e per esigenze indifferibili*" ("decreto-legge 124/2019")⁽⁵⁾ il cui articolo 54 dispone la concessione, nel corso del 2019, di un prestito di 400 milioni di EUR a favore di Alitalia (il "prestito del 2019").
- (3) Il 7 novembre 2019 un'impresa che desidera rimanere anonima ha presentato alla Commissione una denuncia (la "prima denuncia") con la quale asseriva che, con il prestito del 2019, l'Italia aveva concesso un aiuto di Stato illegale e incompatibile ad Alitalia.
- (4) Poiché il prestito del 2019 non era stato notificato, il 7 novembre 2019 la Commissione ha iscritto la denuncia nel registro degli aiuti di Stato non notificati.
- (5) Il 12 novembre 2019 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una richiesta di informazioni relativa al presunto aiuto di Stato a favore di Alitalia con allegata la prima denuncia affinché potessero formulare le loro osservazioni al riguardo.
- (6) Il 27 novembre 2019 una seconda impresa che desidera rimanere anonima ha presentato alla Commissione una denuncia (la "seconda denuncia") di contenuto analogo alla prima, ovvero nella quale si asseriva che il prestito del 2019 costituiva un aiuto di Stato illegale e incompatibile.
- (7) Il 2 dicembre 2019, il decreto-legge n. 137 "*Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria*" ("decreto-legge 137/2019")⁽⁶⁾ ha abrogato l'articolo 54 del decreto-legge 124/2019 e l'ha sostituito con una nuova disposizione che conferma la concessione del prestito del 2019.
- (8) Il 16 dicembre 2019 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una lettera con la quale trasmetteva loro la seconda denuncia affinché potessero presentare eventuali osservazioni al riguardo e sollecitava una risposta immediata alla richiesta di informazioni del 12 novembre 2019.
- (9) Il 6 gennaio 2020 l'Italia ha replicato alla lettera della Commissione del 16 dicembre 2019. Nella risposta l'Italia ha fornito una sintesi dei principali sviluppi finanziari riguardanti Alitalia negli ultimi mesi del 2019 e ha affrontato alcuni punti sollevati nelle denunce in merito ai prestiti del 2019.

⁽⁵⁾ Decreto-legge 26 ottobre 2019, n. 124, "*Disposizioni urgenti in materia fiscale e per esigenze indifferibili*" (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 252 del 26 ottobre 2019).

⁽⁶⁾ Decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, "*Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria*" (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 282 del 2 dicembre 2019).

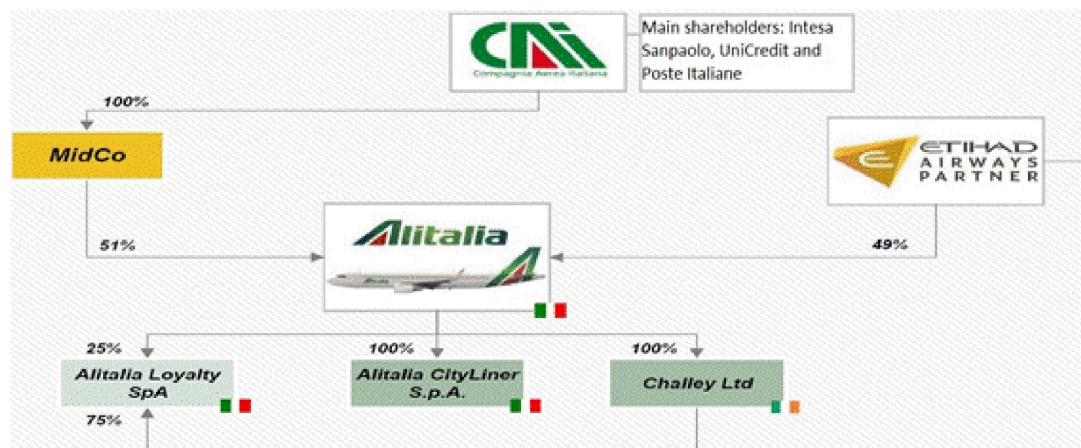
- (10) Il 30 gennaio 2020 la legge n. 2, “Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria” (la “legge 2/2020”) ⁽⁷⁾, ha modificato e convertito il decreto-legge 137/2019.

2. IL BENEFICIARIO DEL PRESTITO DEL 2019

- (11) Il beneficiario del prestito del 2019 è Alitalia come definita al punto (1), ossia Alitalia SAI e Cityliner.
- (12) Alitalia SAI è una società operante nel settore del trasporto aereo, con sede a Fiumicino (Roma). È detenuta al 49 % da Etihad Investment Holding Company LLC e al 51 % da MIDCO S.p.A. (“Midco”), la quale, a sua volta, è di proprietà al 100 % di Compagnia Aerea Italiana S.p.A. (“CAI”).
- (13) Quando è stata posta in amministrazione straordinaria, Alitalia SAI deteneva la totalità del capitale azionario di Alitalia Cityliner e di Challey Ltd (“Challey”).
- (14) Cityliner è una compagnia aerea regionale interamente di proprietà di Alitalia SAI ⁽⁸⁾, che opera in qualità di fornitore di capacità di trasporto (*capacity provider*) per Alitalia SAI ⁽⁹⁾ coprendo una parte della rete a corto raggio.
- (15) Challey è una sub-holding con sede in Irlanda che controlla diverse altre sub-holding, anch'esse con sede in Irlanda (congiuntamente: le “controllate irlandesi”), le quali possiedono l'intera flotta di aeromobili registrati in Irlanda utilizzata sia da Alitalia SAI che da Cityliner nonché partecipazioni di minoranza in altre società partecipate. Cityliner è un'impresa “captive” il cui reddito e rendimento finanziario dipendono direttamente dalla società madre, Alitalia SAI, la quale è il partner commerciale quasi esclusivo di Cityliner. Challey e le controllate irlandesi non sono in amministrazione straordinaria. Il grafico 1 illustra la struttura dell'azionariato di Alitalia e la tabella 1 mostra l'azionariato di Compagnia Aerea Italiana S.p.A. (“CAI” ⁽¹⁰⁾), che detiene il 51 % di Alitalia SAI tramite Midco al 16 ottobre 2017.

Grafico 1

Struttura dell'azionariato del gruppo Alitalia

⁽⁷⁾ Legge 30 gennaio 2020, n. 2, “Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria” (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 25 del 31 gennaio 2020).

⁽⁸⁾ Cfr. il decreto del ministro dello Sviluppo economico del 12 maggio 2017, con il quale Cityliner è ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria, accessibile al pubblico sul sito Internet dell'amministrazione straordinaria: www.falccoweb.it/home/pdf/alitalia/estensione_procedura.pdf.

⁽⁹⁾ Cfr. il punto 85 a pagina 55 e segg. della “Relazione sulle cause di insolvenza di Alitalia e Cityliner” del 26 gennaio 2018 redatta dai commissari straordinari e pubblicata sul sito Internet della procedura di amministrazione straordinaria di Alitalia: http://www.falccoweb.it/home/pdf/alitalia/relazione_cause_insolvenza.pdf.

⁽¹⁰⁾ Tra gli azionisti principali di CAI con una partecipazione pari o inferiore all'1 % figurano Factorit S.p.A. (1 %), Macca Srl (0,96 %) e la quota residua di Air France-KLM (0,73 % rispetto al 25 % nel 2009).

Tabella 1

Struttura dell'azionariato di CAI, maggio 2019 Per quanto noto alla Commissione, la struttura dell'azionariato rimane invariata.

Struttura dell'azionariato di CAI, maggio 2019	Azionisti
Unicredit S.p.A	36,59
Intesa Sanpaolo	27,48
Banca Popolare di Sondrio Società Cooperativa per Azioni	9,11
Atlantia S.p.A	6,52
Banca Monte dei Paschi di Siena S.p.A	6,11
MPS Leasing & Factoring S.p.A	3,97
IMMSI S.p.A	2,18
Poste Italiane S.p.A	2,02
PIRELLI & C.S.P.A.	1,4
Altri azionisti con meno dell'1%	4,62
Totale	100

- (16) Dall'acquisizione da parte di CAI S.p.A. nel 2008, il gruppo Alitalia ha costantemente registrato perdite. Ciò si riflette nella situazione finanziaria di Alitalia SAI e Cityliner che costituiscono la maggior parte delle attività finanziarie del gruppo. All'inizio del 2017 il gruppo Alitalia ha cercato di rimettersi in carreggiata con un ambizioso piano di riduzione dei costi di oltre [...] di EUR (il "piano di risanamento"), gestito principalmente dal suo azionista esistente Etihad, che avrebbe dovuto spianare la strada a un finanziamento supplementare (2 miliardi di EUR, di cui 900 milioni di EUR di fondi nuovi). Il piano di risanamento doveva essere attuato mediante una procedura prefallimentare ⁽¹⁾ per la quale ⁽²⁾ era necessario ottenere l'accordo del personale ⁽³⁾. L'accordo è stato tuttavia respinto in esito a un referendum aziendale tenutosi il 24 aprile 2017, poiché le misure proposte per ridurre i costi del lavoro prevedevano, tra l'altro, un taglio salariale medio del [...] %. Dato che non è stato possibile attuare il piano di risanamento e gli azionisti non hanno apportato finanziamenti supplementari, Alitalia ha dichiarato fallimento a norma della legge fallimentare italiana.
- (17) Di conseguenza, nel maggio 2017 (cfr. il punto (1)) Alitalia SAI è stata posta in amministrazione straordinaria ⁽⁴⁾ e dichiarata insolvente con sentenza del Tribunale di Civitavecchia.

⁽¹⁾ Articolo 67 del Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267 — Disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 81 del 6 aprile 1942) (la "legge fallimentare italiana").

⁽²⁾ Un "piano attestato di risanamento" a norma dell'articolo 67, comma 3, lettera d), della legge fallimentare italiana è una procedura per le imprese che si trovano in difficoltà finanziarie temporanee, ovvero difficoltà finanziarie che possono essere superate data la loro specifica natura reversibile e la disponibilità di risorse adeguate. Secondo tale procedura, gli sforzi di risanamento sono gestiti dall'impresa e non dal giudice.

⁽³⁾ Secondo la relazione dei commissari straordinari dell'11 luglio 2018, al 31 dicembre 2017, il gruppo Alitalia registrava 11 755 contratti di lavoro corrispondenti a 10 871 dipendenti a tempo pieno occupati presso Alitalia S.p.A. e Cityliner. Il 31 dicembre 2016 vi erano 10 781 equivalenti a tempo pieno alle dipendenze del gruppo Alitalia.

⁽⁴⁾ Alitalia e Cityliner sono state poste in amministrazione straordinaria ai sensi del decreto-legge 23 dicembre 2003, n. 347, "Misure urgenti per la ristrutturazione industriale di grandi imprese in stato di insolvenza (Gazzetta Ufficiale - Serie generale n. 298 del 24 dicembre 2003) in combinato disposto con il decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270. "Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'articolo 1 della legge 30 luglio 1998, n. 274" (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 185 del 9 agosto 1999). Il decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270 disciplina la procedura di amministrazione straordinaria, ovvero una procedura di insolvenza per le grandi imprese finalizzata al salvataggio e alla conservazione del loro valore attraverso la prosecuzione delle attività fino alla ristrutturazione o alla cessione degli attivi. Le imprese sono ammesse all'amministrazione straordinaria solo qualora si ritenga possibile che ritrovino una situazione di redditività economica.

- (18) Alitalia SAI ha controllato la gestione di Cityliner e ne ha coordinato le attività fino all'ammissione alla procedura di amministrazione straordinaria. In seguito all'insolvenza di Alitalia SAI, anche Cityliner è stata dichiarata insolvente ⁽¹⁵⁾ e, ai sensi delle disposizioni che consentivano l'estensione dell'amministrazione straordinaria alle società del gruppo Alitalia ⁽¹⁶⁾, è stata ammessa all'amministrazione straordinaria.

3. IL PRESTITO DEL 2019

- (19) Il prestito del 2019 è stato disposto dall'articolo 54 del decreto-legge 124/2019 (cfr. il punto (2)). Si tratta di un prestito di 400 milioni di EUR concesso a favore di Alitalia.
- (20) Ai sensi dell'articolo 54 del decreto-legge 124/2019, il prestito del 2019 è prioritario rispetto a ogni altro debito contratto da Alitalia in amministrazione straordinaria e rispetto a tutti i debiti contratti prima che Alitalia fosse posta in amministrazione straordinaria. Il prestito del 2019 è concesso con applicazione di interessi al tasso Euribor a sei mesi, maggiorato di 1 000 punti base, ed è da restituirsi entro sei mesi dall'erogazione.
- (21) Il 2 dicembre 2019 l'Italia ha adottato il decreto-legge 137/2019 (cfr. il punto (7)) che abroga e sostituisce l'articolo 54 del decreto-legge 124/2019. Il decreto-legge 137/2019 ha in sostanza ripreso le disposizioni su cui si fonda il prestito del 2019, specificando ad integrazione che lo scopo del prestito era di consentire di pervenire al trasferimento dei complessi aziendali facenti capo ad Alitalia. Il decreto-legge 137/2019 disponeva altresì che il programma di cessione fosse integrato da un piano di riorganizzazione volto a ristrutturare e razionalizzare le attività aziendali di Alitalia; tale piano doveva essere elaborato dal commissario straordinario ed era soggetto all'approvazione del ministero dello Sviluppo economico ai sensi dell'articolo 60 del decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270, "Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'articolo 1 della legge 30 luglio 1998, n. 274" ⁽¹⁷⁾. Il termine per espletare la procedura necessaria per pervenire al trasferimento dei complessi aziendali di Alitalia, a seguito dell'esecuzione del piano di riorganizzazione, è stato fissato al 31 maggio 2020.
- (22) Con decreto del ministero dello Sviluppo economico di concerto con il ministero dell'Economia e delle finanze, del 21 dicembre 2019, è stata disposta l'erogazione integrale ad Alitalia del prestito del 2019.
- (23) La legge 30 gennaio 2020, n. 2, ha convertito il decreto-legge 137/2019. La legge 2/2020 apporta le seguenti modificazioni al decreto-legge 137/2019: i) precisa che il prestito e gli interessi devono essere rimborsati entro sei mesi dall'erogazione; ii) dispone che il programma elaborato dall'organo commissariale tenga conto dei livelli occupazionali e dell'unità operativa dei complessi aziendali.

4. INFORMAZIONI GENERALI

- (24) Prima dell'erogazione del prestito del 2019, nel maggio 2017 l'Italia aveva concesso ad Alitalia un prestito di 600 milioni di EUR ⁽¹⁸⁾ che nell'ottobre 2017 era stato integrato da un prestito aggiuntivo di 300 milioni di EUR (i "prestiti del 2017). La restituzione dei prestiti del 2017 era prevista rispettivamente entro il 5 novembre 2017 e il 31 dicembre 2018.
- (25) Al fine di elaborare il programma di cui all'articolo 54 del decreto legislativo 270/1999, i commissari straordinari hanno pubblicato nel maggio 2017 un invito per la raccolta di manifestazioni di interesse per l'acquisizione o la ristrutturazione dei complessi aziendali di Alitalia ⁽¹⁹⁾. Nell'agosto 2017 i commissari straordinari hanno inoltre lanciato una procedura di cessione, in un primo momento cercando di cedere le attività Alitalia attraverso una procedura di manifestazione di interesse. Il termine per il completamento della procedura di manifestazione di interesse al fine di consentire la cessione dei complessi aziendali facenti capo ad

⁽¹⁵⁾ Cfr. la pagina 57 e segg. della "Relazione sulle cause di insolvenza di Alitalia e Cityliner", del 26 gennaio 2018, redatta dai commissari straordinari; cfr. anche la sentenza del 26 maggio 2019 che dichiara l'insolvenza di Cityliner. Tali documenti sono consultabili pubblicamente: http://www.fallcoveb.it/home/pdf/alitalia/sentenza_cityliner.pdf; http://www.fallcoveb.it/home/pdf/alitalia/relazione_cause_insolvenza.pdf

⁽¹⁶⁾ Come previsto all'articolo 81 del decreto-legge 270/1999. Cfr. il punto 1.

⁽¹⁷⁾ Cfr. la nota 1.

⁽¹⁸⁾ Il prestito iniziale del 2017 a favore di Alitalia era stato disposto dal decreto-legge 2 maggio 2017, n. 55 ("Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia S.p.A.") (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 100 del 2 maggio 2017). Sebbene il decreto-legge 55/2017 sia scaduto e sia divenuto nullo perché non convertito in legge entro il termine previsto, i suoi effetti sono stati mantenuti dalla legge 21 giugno 2017, n. 96.

⁽¹⁹⁾ Conformemente agli orientamenti previsti dal decreto legislativo 270/1999, articolo 27, comma 2, lettere a), b) e b bis).

Alitalia è stato rinviato più volte e la procedura è stata infine convertita in una procedura negoziata. Le date di scadenza per il rimborso dei prestiti del 2017 sono state sincronizzate ⁽²⁰⁾ e prorogate diverse volte. Da ultimo il decreto-legge 30 aprile 2019, n. 34 ⁽²¹⁾ ha disposto, tra l'altro, la proroga del rimborso dei prestiti del 2017 fino a quando i compendi aziendali di Alitalia non sarebbero stati ceduti dall'amministrazione straordinaria e ha sospeso l'ulteriore cumulo di interessi sui prestiti del 2017.

- (26) A ogni proroga delle date di scadenza del rimborso dei prestiti del 2017 è corrisposto il rinvio del relativo termine per l'espletamento della procedura della cessione dei complessi aziendali di Alitalia. Il termine per presentare un'offerta vincolante è stato rinviato a più riprese, da ultimo al 21 novembre 2019. Poiché entro tale termine non sono presentate offerte vincolanti, la summenzionata procedura di cessione è stata considerata fallita ⁽²²⁾.
- (27) Il 2 dicembre 2019, con il decreto-legge 137/2019, è stato disposto di adottare una nuova procedura di cessione da associare a un piano di riorganizzazione e di espletare entro il 31 maggio 2020 le procedure necessarie per la cessione dei complessi aziendali di Alitalia a seguito dell'attuazione di detto piano.

5. SINTESI DELLA DECISIONE DI AVVIO DEL PROCEDIMENTO DEL 2018 RELATIVA AI PRESTITI DEL 2017

- (28) Nel 2017 e nel 2018 la Commissione ha ricevuto una serie di denunce nelle quali si asseriva che i prestiti del 2017 e le rispettive proroghe costituivano aiuti di Stato illegali e incompatibili.
- (29) Il 23 gennaio 2018 l'Italia ha notificato i prestiti del 2017 come aiuti per il salvataggio ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese non finanziarie in difficoltà (gli "orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione") ⁽²³⁾.
- (30) Con lettera del 23 aprile 2018, la Commissione ha informato l'Italia della propria decisione di avviare il procedimento a norma dell'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, in relazione ai prestiti del 2017 (la "decisione di avvio del procedimento del 2018") ⁽²⁴⁾.
- (31) La Commissione ha concluso in via provvisoria che: i) i prestiti del 2017 possono aver costituito aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE; ii) sussistevano seri dubbi circa la compatibilità con il mercato interno dei prestiti del 2017.
- (32) In particolare, a parere della Commissione era possibile che i prestiti del 2017 avessero conferito un vantaggio economico ad Alitalia ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. A parere della Commissione, le autorità italiane non avevano suffragato con elementi di prova l'affermazione secondo cui, nel concedere i prestiti del 2017, l'Italia avrebbe agito come un operatore in un'economia di mercato.
- (33) La Commissione ha ritenuto che Alitalia fosse un'impresa in difficoltà ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione ed è giunta in via provvisoria alla conclusione che sussistevano seri dubbi circa la compatibilità dei prestiti del 2017 con il mercato interno.

6. LA POSIZIONE DELLE DENUNCIANTI IN MERITO AL PRESTITO DEL 2019

- (34) Nelle loro osservazioni relative al prestito del 2019, le denuncianti sostengono che tale prestito costituisce un aiuto di Stato illegale e incompatibile.

⁽²⁰⁾ Tramite il decreto-legge 27 aprile 2018, n. 38.

⁽²¹⁾ Decreto-legge 30 aprile 2019, n. 34, "Misure urgenti di crescita economica e per la risoluzione di specifiche situazioni di crisi" (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 100 del 30 aprile 2019). Il decreto-legge 34/2019 è stato convertito dalla legge 28 giugno 2019, n. 58 (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 151 del 29 giugno 2019 - Suppl. Ordinario n. 26).

⁽²²⁾ Nelle osservazioni presentate il 6 gennaio 2020, al punto 2, lettera b), le autorità italiane hanno dichiarato che non era loro pervenuta alcuna offerta finale entro il termine stabilito dalla legge. La notizia è stata diffusa anche dalla stampa: si veda ad esempio "Il Corriere della sera" del 21 novembre 2019: "Alitalia, il salvataggio salta ancora: ottavo rinvio per la cordata"; "la Repubblica" del 20 novembre 2019: "Si ferma la cordata Fs-Atlantia. Alitalia verso l'ottavo rinvio"; "la Repubblica" del 26 novembre 2019: "Alitalia, la resa del governo. Patuanelli: la soluzione di mercato non c'è".

⁽²³⁾ Comunicazione della Commissione — Orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese non finanziarie in difficoltà (GU C 249 del 31.7.2014, pag. 1).

⁽²⁴⁾ Aiuti di Stato — Italia — Aiuto di Stato SA.48171 (2018/C) (ex 2018/NN, ex 2017/FC) — Presunto aiuto di Stato a favore di Alitalia — Invito a presentare osservazioni a norma dell'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (C/2018/2357) (GU C 256, del 20.7.2018, pag. 4).

- (35) Le denuncianti affermano che il prestito del 2019 costituisce un aiuto di Stato poiché il governo italiano non ha agito come un investitore operante in un'economia di mercato. Dato che, nonostante i prestiti del 2017, la situazione economica di Alitalia non è migliorata, e alla luce della storia di Alitalia, secondo le denuncianti i dubbi già espressi dalla Commissione nella decisione di avvio del 2018 sui prestiti del 2017 si applicherebbero a maggior ragione al prestito del 2019 ⁽²⁵⁾. A loro avviso, nessun investitore operante in un'economia di mercato attento ai problemi di redditività sarebbe stato infatti disposto ad aumentare la propria esposizione creditizia fornendo tali nuovi finanziamenti senza garanzia alcuna in merito alla remunerazione del capitale investito.
- (36) Le denuncianti ritengono che il prestito statale concesso dal governo italiano ad Alitalia abbia senza alcun dubbio conferito un vantaggio ad Alitalia, abbia inciso in modo rilevante sugli scambi tra Stati membri e falsato la concorrenza, dato che Alitalia è in concorrenza con altre compagnie aeree dell'UE. A loro parere, il prestito del 2019 avrebbe di fatto consentito alla società di rimanere operativa nonostante il protrarsi della difficile situazione finanziaria e di mantenere e persino aumentare la propria quota di mercato grazie all'incremento delle capacità e all'apertura di determinate rotte, mettendola così in grado di continuare ad applicare una politica tariffaria più aggressiva di quella che avrebbe potuto praticare senza il prestito del 2019 e causando gravi danni alle società concorrenti che operavano sulle medesime rotte senza sovvenzioni pubbliche.
- (37) In particolare, le denuncianti sottolineano che, nonostante i cospicui contributi pubblici ricevuti, Alitalia non è stata in grado di effettuare alcuna ristrutturazione, non riuscendo a diventare redditizia né a ridurre i costi o i debiti.
- (38) Le denuncianti sostengono che il prestito del 2019 è incompatibile con il mercato interno. Diversi criteri di compatibilità definiti negli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione non sono stati rispettati.

7. LA POSIZIONE DELLE AUTORITÀ ITALIANE IN MERITO AL PRESTITO DEL 2019

- (39) Il 6 gennaio 2020 l'Italia ha risposto a una serie di punti sollevati nelle denunce, asserendo al contempo che il prestito del 2019 rappresenta un sostegno finanziario a favore di Alitalia. In primo luogo, l'Italia ha affermato che lo strumento giuridico oggetto delle denunce, vale a dire il decreto-legge 124/2019, non era stato convertito in legge ed era pertanto privo di efficacia *ab initio*. Secondo l'Italia lo strumento giuridico alla base del prestito del 2019 è il decreto-legge 137/2019, il cui oggetto è diverso da quello del decreto-legge 124/2019, in quanto il nuovo finanziamento ivi previsto era subordinato al ripristino della redditività a lungo termine attraverso la cessione della società ristrutturata. Le denunce sarebbero pertanto prive di oggetto.
- (40) A parere dell'Italia il prestito del 2019 non costituiva un aiuto illegale, bensì una tranche supplementare dell'aiuto notificato nel gennaio 2018 (cfr. il punto (29)), rappresentando quindi un'estensione dei prestiti del 2017. Secondo l'Italia, tale prestito non era pertanto soggetto all'obbligo di sospensione dell'aiuto ai sensi dell'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE. Di conseguenza, l'Italia ha espresso il parere che il prestito del 2019 debba essere esaminato nell'ambito dell'indagine aperta con la decisione di avvio del procedimento del 2018.

8. VALUTAZIONE

8.1. Osservazioni preliminari

- (41) La Commissione è dell'avviso che anche se le denunce fossero ritenute senza oggetto, tale conclusione non avrebbe alcun effetto materiale sulla presente indagine. A norma dell'articolo 12 del regolamento (UE) 2015/1589 del Consiglio, del 13 luglio 2015, recante modalità di applicazione dell'articolo 108 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea ⁽²⁶⁾ (il "regolamento di procedura"), la Commissione può, di propria iniziativa, esaminare informazioni su presunti aiuti illegali provenienti da qualsiasi fonte.
- (42) Inoltre, l'Italia ha sostenuto che il prestito del 2019 è in realtà una tranche aggiuntiva dei prestiti del 2017 e che pertanto la Commissione dovrebbe esaminare il prestito del 2019 nell'ambito dell'indagine aperta con decisione di avvio del 2018.

⁽²⁵⁾ La denuncia contiene copia di un'intervista al vicepresidente della Banca europea per gli investimenti, pubblicata da Radiocor Economia il 26 settembre 2019, in cui si affermava che Alitalia non aveva ancora le caratteristiche necessarie per essere finanziabile dalle banche.

⁽²⁶⁾ GUL 248 del 24.9.2015, pag. 9.

- (43) Per corroborare tale argomentazione, l'Italia ha richiamato il punto 81 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato ⁽²⁷⁾, il quale dispone che “più interventi consecutivi dello Stato possono essere considerati un solo intervento ai fini dell'applicazione dell'articolo 107, paragrafo 1, del trattato. Ciò può verificarsi, in particolare, nel caso in cui interventi consecutivi siano connessi tra loro — segnatamente per la loro cronologia, il loro scopo e la situazione dell'impresa al momento in cui si verificano — in modo tanto stretto da renderne impossibile la dissociazione”. Secondo l'Italia, è impossibile dissociare il prestito del 2019 dai prestiti del 2017 dato che le argomentazioni esposte nel decreto-legge 137/2019 per la concessione del prestito del 2019 corrispondono alle motivazioni addotte per la concessione dei prestiti del 2017 nei corrispondenti atti legislativi che dispongono i prestiti del 2017.
- (44) La Commissione osserva che il punto 81 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato stabilisce anche: “[p]er contro, se l'intervento successivo è stato il risultato di eventi imprevisi all'epoca del primo intervento, le due misure dovrebbero in linea di principio essere valutate separatamente.” (corsivo e sottolineatura aggiunti).
- (45) La Commissione conclude in via provvisoria che il prestito del 2019 sia separabile dai prestiti del 2017 per i motivi indicati di seguito.
- (46) In primo luogo, il decreto-legge 148/2017, con il quale l'Italia ha concesso il prestito aggiuntivo di 300 milioni di EUR, afferma esplicitamente che si tratta di un aumento del finanziamento statale di 600 milioni di EUR già erogato nel maggio 2017 fino a raggiungere l'importo di 900 milioni di EUR ⁽²⁸⁾. Per contro, il decreto-legge 124/2019, il decreto-legge 137/2019 o la legge 2/2020 non fanno alcun riferimento ad un eventuale collegamento con i prestiti concessi nel 2017.
- (47) In secondo luogo, per quanto riguarda la cronologia, la Commissione osserva che, mentre i prestiti del 2017 sono stati concessi a distanza di sei mesi l'uno dall'altro, il prestito del 2019 è stato concesso due anni dopo il prestito precedente. Il prestito del 2019 è dissociabile dai prestiti del 2017, in quanto si è reso necessario solo molto tempo dopo i prestiti del 2017 e si riferisce al finanziamento di costi che non potevano ragionevolmente essere previsti nel momento in cui Alitalia era stata inizialmente ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria ⁽²⁹⁾.
- (48) In terzo luogo, i termini dei prestiti del 2017 e del prestito del 2019 sono sostanzialmente diversi. Da un lato, la data di scadenza per la restituzione dei prestiti del 2017 è stata rinviata *sine die* fino a dopo la vendita delle attività di Alitalia. Per contro, la data di scadenza per la restituzione del prestito del 2019 è attualmente fissata a sei mesi dalla sua erogazione. Dall'altro, dal maggio 2019, nessun ulteriore interesse sta maturando sui prestiti del 2017, mentre l'interesse è previsto sul prestito del 2019.
- (49) La Commissione conclude pertanto in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 è dissociabile dai prestiti del 2017 e che occorra avviare un distinto procedimento di indagine formale in merito al prestito del 2019.

8.2. Presenza di aiuti di Stato

- (50) In virtù dell'articolo 107, paragrafo 1, del trattato, “sono incompatibili con il mercato interno, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza”.
- (51) Ne consegue che affinché una misura possa costituire un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1 del TFUE, devono essere soddisfatti i criteri cumulativi elencati di seguito: i) deve essere concessa dallo Stato o mediante risorse statali ed essere imputabile allo Stato; ii) deve conferire un vantaggio ad un'impresa; iii) deve essere selettiva, ossia favorire talune imprese o la produzione di determinati beni; iv) deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza ed essere atta a incidere sugli scambi tra Stati membri ⁽³⁰⁾.

⁽²⁷⁾ Comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato di cui all'articolo 107, paragrafo 1, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (C/2016/2946) (GU C 262 del 19.7.2016, pag. 1).

⁽²⁸⁾ L'articolo 12, comma 2, del decreto-legge 148/2017 dispone che “... l'ammontare del finanziamento ... è incrementato di 300 milioni di euro, da erogarsi nell'anno 2018”.

⁽²⁹⁾ Cfr., in proposito, la decisione della Commissione del 19 dicembre 2012 nel caso SA.35378 *Financing of Berlin Brandenburg Airport*, Germania (GU C 36 dell'8.2.2013, pag. 10), punti da 14 a 33.

⁽³⁰⁾ Sentenza del 2 settembre 2010, *Commissione/Deutsche Post*, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punto 39 e giurisprudenza ivi citata.

8.2.1. *Nozione di impresa*

- (52) Alitalia SAI è un'impresa privata con sede in Italia che opera e fornisce servizi nel settore del trasporto aereo. È un'impresa ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE ⁽³¹⁾. Anche Cityliner è una società privata che opera nel settore del trasporto aereo e fornisce servizi di trasporto di passeggeri a livello regionale; anch'essa è un'impresa ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

8.2.2. *Imputabilità e risorse statali*

- (53) Per configurarsi come aiuto di Stato, una misura deve essere imputabile allo Stato ed essere finanziata mediante risorse statali.
- (54) Poiché il prestito del 2019 è concesso mediante atti legislativi (cfr. la sezione 3), la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito sia imputabile allo Stato italiano. Inoltre, poiché esso è finanziato dal bilancio dello Stato, la Commissione conclude in via provvisoria che sia stato concesso mediante risorse statali.

8.2.3. *Selettività*

- (55) Per essere considerata un aiuto di Stato una misura deve essere specifica o selettiva, nel senso di avvantaggiare soltanto certe imprese o la produzione di certi beni.
- (56) Il prestito del 2019 è stato concesso in modo specifico ad Alitalia. Pertanto, esso è stato concesso, su base esclusivamente ad hoc, a due specifiche imprese appartenenti al medesimo gruppo e non era disponibile per altre imprese attive nel settore del trasporto aereo italiano che si trovano in una situazione di diritto e di fatto analoga, o in altri settori. Nessuna società comparabile era ammessa a beneficiare di misure simili a quelle concesse e, pertanto, nessuna di tali società ha ricevuto un vantaggio analogo.
- (57) Inoltre, come stabilito dalla Corte, in caso di concessione di un aiuto individuale, l'individuazione del vantaggio economico (cfr. la sezione 8.2.4) consente, in linea di principio, di presumerne la selettività ⁽³²⁾.
- (58) Conseguentemente la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito del 2019 ha natura selettiva.

8.2.4. *Vantaggio*

- (59) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, per vantaggio s'intende un beneficio economico che un'impresa non avrebbe potuto ottenere in condizioni normali di mercato, ossia in assenza di un intervento dello Stato ⁽³³⁾.
- (60) Secondo la giurisprudenza dell'Unione europea, le operazioni economiche realizzate da un ente pubblico non conferiscono un vantaggio e pertanto non costituiscono aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, se hanno luogo in normali condizioni di mercato ⁽³⁴⁾. Al fine di determinare se un'operazione è stata eseguita in tali condizioni, la Commissione applica il principio dell'operatore in un'economia di mercato, che è stato sviluppato in relazione a diverse operazioni economiche. La Commissione esaminerà dapprima se il criterio dell'operatore in un'economia di mercato è applicabile e, in caso affermativo, lo applicherà al prestito statale del 2019.

⁽³¹⁾ Sulla definizione di impresa si richiama la sezione 2 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato, in particolare il punto 7: "Secondo la costante giurisprudenza della Corte di giustizia, la nozione di impresa abbraccia qualsiasi ente che esercita un'attività economica

⁽³²⁾ Cfr. sentenza del 4 giugno 2015, *Commissione/MOL*, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punto 60.

⁽³³⁾ Sentenza dell'11 luglio 1996, *SFEI e Altri*, C-39/94, EU:C:1996:285, punto 60; Sentenza del 29 aprile 1999, *Spagna/Commissione*, C-342/96, EU:C:1999:210, punto 41.

⁽³⁴⁾ Sentenza dell'11 luglio 1996, *SFEI e Altri*, C-39/94, EU:C:1996:285, punti 60 e 61.

8.2.4.1. Applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato

- (61) La Commissione esaminerà l'applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato sotto due aspetti, per valutare i) se lo Stato ha agito in qualità di autorità pubblica anziché come operatore economico al momento della concessione dei prestiti e ii) se l'Italia ha presentato elementi di prova ex ante sufficienti per dimostrare di aver agito come un operatore economico.
- (62) In primo luogo, la Commissione ricorda che la Corte di giustizia ha stabilito che l'applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato dipende, in definitiva, dal fatto che lo Stato membro interessato concede, nella sua qualità di azionista e non nella sua qualità di potere pubblico, un vantaggio economico a un'impresa a esso appartenente ⁽³⁵⁾. Gli interventi dello Stato diretti ad onorare gli obblighi che ad esso incombono come autorità pubblica non si possono paragonare a quelli di un operatore in un'economia di mercato ⁽³⁶⁾.
- (63) I comunicati stampa rilasciati dopo la concessione del prestito indicherebbero che l'Italia sembrava basarsi su considerazioni che un operatore di mercato non avrebbe tenuto in considerazione.
- (64) Il 28 novembre 2019, il ministro dello Sviluppo economico ha dichiarato che Alitalia *“non fallirà, mi sento di poterlo garantire”* ⁽³⁷⁾.
- (65) Il 17 dicembre 2019 lo stesso ministro ha dichiarato alla stampa che *“ci sono criticità [con riguardo ad Alitalia] da affrontare in modo serio”*, partendo dal fatto che *“non prendo in considerazione l'idea di mettere aerei a terra”* ⁽³⁸⁾.
- (66) In secondo luogo, quando uno Stato membro invoca il criterio dell'operatore in un'economia di mercato nel procedimento amministrativo, spetta allo Stato membro stesso *“provare inequivocabilmente e sulla base di elementi oggettivi, verificabili e contemporanei, che la misura attuata rientrava nella sua qualità di azionista e che è fondata sulle valutazioni economiche preliminari richieste”* ⁽³⁹⁾. Tali elementi devono fare chiaramente apparire che lo Stato membro interessato ha preso, preliminarmente o simultaneamente alla concessione del beneficio economico, la decisione di procedere, con la misura effettivamente posta in essere, ad un investimento nell'impresa pubblica controllata.
- (67) Inoltre, *“ai fini della valutazione della questione di sapere se la stessa misura sarebbe stata adottata, in normali condizioni di mercato, da un investitore privato operante in una situazione la più analoga possibile a quella dello Stato, devono essere presi in considerazione unicamente i benefici e gli obblighi connessi alla posizione di quest'ultimo nella sua qualità di azionista, ad esclusione di quelli connessi alla sua qualità di potere pubblico”* ⁽⁴⁰⁾.
- (68) Nonostante le richieste della Commissione l'Italia non ha presentato alcun documento che dimostri che lo Stato, prima di concedere il prestito del 2019, ha effettuato una valutazione della potenziale redditività dell'investimento e della probabilità della restituzione di tale prestito.
- (69) Per questi motivi, la Commissione conclude, in via provvisoria, che il criterio dell'operatore in un'economia di mercato non potesse essere applicabile allo Stato per quanto riguarda il prestito del 2019 in quanto: i) concedendo il prestito del 2019 ad Alitalia, l'Italia sembra aver agito in veste di autorità pubblica, e ii) in ogni caso, l'Italia non ha assolto l'onere di dimostrare di aver effettuato una valutazione ex ante della redditività di tale prestito.

⁽³⁵⁾ Sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione/RDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punti 79-82 e 87.

⁽³⁶⁾ Sentenza del 15 dicembre 2009, *EDF/Commissione*, T-156/04, EU:T:2009:505, punto 228.

⁽³⁷⁾ https://www.ilmessaggero.it/economia/news/alitalia_patuanelli_non_fallira_nazionalizzazione_non_negativa-4892078.html

⁽³⁸⁾ http://www.rainews.it/dl/rainews/articoli/Alitalia-Leogrande-domani-entrero-in-azienda-non-faro-disastri-45f19058-ff0f-42d2-9532-5446204b197d.html?refresh_ce

⁽³⁹⁾ Sentenza del 16 gennaio 2018, *EDF / Commissione*, T-747/15, EU:T:2018:6, punto 142, e sentenza del 19 dicembre 2019, *Arriva Italia Srl e a.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, punto 48.

⁽⁴⁰⁾ Sentenza del 19 dicembre 2019 *Arriva Italia Srl e a.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, punto 47, e sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione / EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punto 79 e giurisprudenza ivi citata.

8.2.4.2 Applicazione del criterio dell'operatore in un'economia di mercato

- (70) Per completezza, anche se nella sezione 8.2.4.1 la Commissione ha concluso in via provvisoria che il criterio dell'operatore in un'economia di mercato non è applicabile, la Commissione ha esaminato, in subordine, se detto criterio sarebbe stato soddisfatto.
- (71) L'elemento dirimente è piuttosto stabilire se, nel concedere il prestito, gli enti pubblici abbiano o non abbiano agito come avrebbe agito un operatore in un'economia di mercato in una situazione analoga. Inoltre, il comportamento economico può essere diverso a seconda che esista o no un'esposizione nei confronti dell'impresa. Tuttavia, se l'ente pubblico non avesse agito come un operatore in un'economia di mercato, l'impresa beneficiaria avrebbe ricevuto un vantaggio economico che non avrebbe ottenuto in condizioni di mercato normali ⁽⁴¹⁾ e che l'ha posta in una posizione più favorevole rispetto ai suoi concorrenti ⁽⁴²⁾.
- (72) Sulla base delle informazioni di cui dispone, concernenti la situazione finanziaria di Alitalia e le circostanze in cui il prestito del 2019 è stato concesso nell'ottobre 2019, la Commissione dubita che le condizioni alle quali è stato concesso il prestito del 2019 soddisfino il criterio dell'operatore in un'economia di mercato e che l'Italia, nel concedere detto prestito ad Alitalia, abbia agito come un creditore prudente, guidato da considerazioni di redditività.
- (73) In primo luogo, la Commissione in via provvisoria ritiene improbabile che un creditore privato sarebbe stato disposto a concedere ad Alitalia ulteriori finanziamenti vista la situazione di Alitalia nell'ottobre 2019 e i recenti avvenimenti che la riguardano. Come descritto nella sezione 2, Alitalia era stata dichiarata insolvente nel maggio 2017 e ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria. Aveva ricevuto i prestiti del 2017, che sono stati oggetto di numerose proroghe.
- (74) In base alle informazioni pubblicamente disponibili, Alitalia ha continuato a registrare flussi di cassa negativi da quando è stata posta in amministrazione straordinaria, che hanno generato una perdita di 224 milioni di EUR nel 2018 ⁽⁴³⁾.
- (75) In secondo luogo, non è stata fornita alcuna prova dell'affidabilità creditizia di Alitalia sul mercato. Non è stato dimostrato che nel 2019 alcuna banca o altra istituzione finanziaria avrebbe aperto una linea di credito simile a quella concessa ad Alitalia. Le autorità italiane non hanno neppure presentato elementi a riprova del fatto che concedendo il prestito del 2019 lo Stato italiano, come creditore privato, aveva agito in modo finanziariamente prudente, a fronte dello scenario controfattuale, ossia la probabile liquidazione di Alitalia.
- (76) In terzo luogo, nella decisione di avvio del 2018 (cfr. il punto (30)), la Commissione ha osservato che le offerte relative al patrimonio di Alitalia sembravano insufficienti a coprire la restituzione dei prestiti del 2017 in aggiunta alla disponibilità di cassa prevista alla scadenza iniziale. A maggior ragione, pertanto, sembra meno probabile che il valore del patrimonio di Alitalia sarebbe stato sufficiente a coprire la restituzione del prestito del 2019.
- (77) In quarto luogo, nonostante la richiesta scritta dei servizi della Commissione, le autorità italiane non hanno fornito alcuna prova che dimostri che al momento della concessione del prestito del 2019 il valore del patrimonio di Alitalia sarebbe stato sufficiente a garantirne la restituzione.
- (78) La Commissione ritiene improbabile che un operatore privato avrebbe concesso i prestiti iniziali del 2017 visto che Alitalia avrebbe dovuto essere ceduta entro il novembre 2017; a maggior ragione, è ancora più improbabile che tale creditore avrebbe concesso un prestito aggiuntivo nel 2019 dopo il fallimento completo della procedura di cessione registrato fino a quel momento. Il continuo rinvio del completamento della procedura di cessione, le ripetute proroghe delle date di scadenza dei prestiti del 2017 senza il versamento di alcun interesse e la sospensione della restituzione, avrebbero probabilmente segnalato a un creditore privato che le prospettive di cessione di Alitalia erano addirittura peggiori di quanto inizialmente previsto.

⁽⁴¹⁾ Sentenza del 6 marzo 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale e Land Nordrhein-Westfalen/Commissione*, (West-LB) T-228/99 e T-233/99, EU:T:2003:57, punto 208.

⁽⁴²⁾ Cfr., in tal senso, la sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione/EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punto 90 e la sentenza del 15 marzo 1994, *Banco Exterior de España*, C-387/92, EU:C:1994:100, punto 14; sentenza del 19 maggio 1999, *Italia/Commissione*, C-6/97, EU:C:1999:251, punto 16.

⁽⁴³⁾ <http://www.amministrazionestraordinariaalitaliasai.com/pdf/alitalia/audizione27032019.pdf>

- (79) In quinto luogo, appare improbabile che un creditore privato sarebbe stato disposto ad aumentare la propria esposizione, a meno che non avesse avuto validi motivi per ritenere che, in considerazione della sua precedente esposizione, le sue perdite economiche sarebbero state ancora maggiori in mancanza del prestito concesso nel 2019. Nella fase attuale non vi è nulla che comprovi una tale situazione.
- (80) La Commissione ritiene che al momento di decidere se concedere il prestito del 2019, un operatore in un'economia di mercato avrebbe quindi valutato il suo interesse finanziario ad aumentare di 400 milioni di EUR l'esposizione verso Alitalia, tenendo debitamente conto della precedente esposizione di 900 milioni di EUR più interessi relativa alla precedente concessione dei prestiti del 2017. Tale operatore avrebbe pertanto valutato lo scenario controfattuale rispetto alla concessione del prestito del 2019 attraverso il confronto con la liquidazione che avrebbe probabilmente fatto seguito alla mancata concessione dell'importo di 400 milioni di EUR.
- (81) In caso di liquidazione, un creditore operante in un'economia di mercato avrebbe potuto aspettarsi di recuperare, presumendo l'assenza di altri importanti debiti contratti da Alitalia nell'ambito dell'amministrazione straordinaria, il valore di liquidazione delle attività di Alitalia (al netto delle spese procedurali) e il saldo di cassa disponibile. Tali proventi netti avrebbero consentito di coprire una parte dell'importo del capitale dei prestiti del 2017 per 900 milioni di EUR più gli interessi contrattuali maturati e dovuti per il semestre iniziale (circa 150 milioni di EUR ⁽⁴⁴⁾).
- (82) Per contro, per concedere il prestito aggiuntivo di 400 milioni di EUR, un creditore operante in un'economia di mercato avrebbe considerato il fatto che le uniche prospettive di rimborso dei prestiti potevano derivare dalla cessione delle attività di Alitalia, cessione che avrebbe richiesto tempi più lunghi e avrebbe generato ulteriori deflussi di cassa operativi negativi nonché interessi finanziari sui prestiti del 2017 e sul prestito del 2019.
- (83) Un operatore in un'economia di mercato avrebbe avuto interesse ad aumentare l'esposizione verso Alitalia solo se i proventi della cessione attesi, insieme alla liquidità disponibile al momento della cessione (stimata pari al saldo di cassa a ottobre 2019 più il flusso di cassa operativo negativo nel periodo operativo aggiuntivo di Alitalia), fossero stati almeno superiori alla liquidazione più i costi finanziari aggiuntivi nel periodo in questione.
- (84) Alla domanda della Commissione di fornire elementi di prova a sostegno della conformità al principio dell'operatore in un'economia di mercato del prestito del 2019, l'Italia non è riuscita a dimostrare di aver valutato detta conformità. La Commissione ritiene che nessun operatore in un'economia di mercato avrebbe effettuato l'operazione in assenza di uno studio controfattuale dettagliato volto a confrontare l'interesse ad accrescere l'esposizione verso Alitalia per realizzarne la cessione con la liquidazione che avrebbe probabilmente fatto seguito alla mancata concessione dell'importo di 400 milioni di EUR.
- (85) Conseguentemente, la Commissione conclude, in via preliminare, che il prestito del 2019 non è conforme al principio dell'operatore in un'economia di mercato.

8.2.4.2.1. Esposizione precedente dello Stato in qualità di azionista di Alitalia

- (86) Come indicato al punto (24), nel 2017 l'Italia ha concesso ad Alitalia un importo di 900 milioni di EUR dopo che l'impresa era stata ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria. Pertanto, lo Stato era già esposto nei confronti di Alitalia per un importo di 900 milioni di EUR (senza contare i 150 milioni di EUR di interessi maturati) nel momento in cui ha deciso di concedere il prestito di 400 milioni di EUR.
- (87) Nella presente sottosezione, la Commissione valuta in via preliminare se sia pertinente considerare altre esposizioni precedenti, diverse dai prestiti del 2017, per valutare se il prestito del 2019 sia conforme al criterio dell'operatore in un'economia di mercato.

⁽⁴⁴⁾ Calcolo preliminare basato su: i) tasso di interesse Euribor a 6 mesi più 1 000 punti base; e, ii) date di concessione e di esborso dei prestiti.

- (88) Lo Stato italiano era detentore di una precedente esposizione nei confronti di Alitalia in qualità di azionista indiretto: infatti, lo Stato italiano detiene il 65 % di Poste Italiane assieme alla Cassa Depositi e Prestiti (35 %), anch'essa di proprietà statale, e Poste Italiane stessa possedeva il 2 % di CAI, che a sua volta controllava il 51 % di Alitalia SAI. Di conseguenza, lo Stato italiano era azionista indiretto di Alitalia, di cui deteneva una quota pari all'1 % circa.
- (89) La Commissione ritiene in via provvisoria che questa esposizione indiretta e relativamente di minoranza nei confronti di Alitalia non potesse giustificare l'intervento dell'Italia volto ad aumentare la sua esposizione verso Alitalia mediante il prestito concesso nel 2019: infatti, Alitalia era stata sottoposta ad amministrazione straordinaria e qualsiasi creditore in un'economia di mercato avrebbe ritenuto irrilevante mantenere una partecipazione così modesta al momento di decidere se concedere tale prestito a rischio.
- (90) I rischi associati alla restituzione del prestito del 2019 sono molto elevati, dal punto di vista di un azionista, se si tiene conto della mancanza di una prospettiva di risanamento: la riuscita di una ristrutturazione di Alitalia era infatti molto incerta dopo la bocciatura del piano di risanamento da parte dei dipendenti (cfr. il punto (16)). Inoltre, gli azionisti sarebbero stati gli ultimi ad essere rimborsati in base all'ordinanza di ripartizione dei potenziali proventi di una (eventuale) procedura di cessione delle attività di Alitalia nell'ambito dell'amministrazione straordinaria. Tenuto conto dell'importo dei debiti finanziari pre-insolvenza, era quindi improbabile che gli azionisti di Alitalia recuperassero alcunché in caso di cessione delle attività della compagnia aerea.
- (91) Questo ragionamento è ulteriormente confermato dal fatto che nessun altro azionista di Alitalia, come le banche Intesa o Unicredit o gli operatori industriali Atlantia, Etihad o Air France-KLM, abbia concesso un prestito ad Alitalia dopo l'entrata di quest'ultima in amministrazione straordinaria.
- (92) Inoltre, la Commissione osserva che lo Stato italiano non ha addotto il motivo della posizione quale creditore di mercato pre-insolvenza di Alitalia a sostegno della conformità al principio dell'operatore in un'economia di mercato nei confronti del prestito concesso nel 2019 ad Alitalia.
- (93) In conclusione, la Commissione conclude in via preliminare che un operatore in un'economia di mercato che si fosse trovato nella situazione dello Stato italiano non avrebbe tenuto conto della propria potenziale esposizione indiretta come azionista indiretto di minoranza di Alitalia al momento di decidere se concedere il prestito nel 2019 alla compagnia aerea, ma avrebbe tenuto conto soltanto della sua esposizione di 900 milioni di EUR derivante dai prestiti del 2017.

8.2.4.3 Conclusioni provvisorie in merito all'esistenza di un vantaggio

- (94) Innanzitutto la Commissione conclude in via provvisoria che il principio dell'operatore in un'economia di mercato non sembra applicabile al prestito concesso nel 2019. In secondo luogo, anche supponendo che tale criterio fosse applicabile, la Commissione dubita che tale criterio sia soddisfatto per quanto riguarda il prestito del 2019.
- (95) Di conseguenza, la Commissione conclude, in via provvisoria, che il prestito concesso nel 2019 ha conferito un vantaggio economico ad Alitalia ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. L'Italia è invitata a fornire tutti i documenti e le prove pertinenti a sostegno delle sue dichiarazioni secondo le quali avrebbe agito come un operatore in un'economia di mercato quando ha concesso il prestito del 2019.

8.2.5. Potenziale distorsione della concorrenza e conseguenze sugli scambi tra Stati membri

- (96) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, una misura costituisce aiuto di Stato quando falsa o minaccia di falsare la concorrenza o incide sugli scambi tra Stati membri.

- (97) Si ritiene che una misura concessa da uno Stato falsi o minacci di falsare la concorrenza qualora sia atta a migliorare la posizione del destinatario nei confronti di altre imprese concorrenti ⁽⁴⁵⁾. È dunque sufficiente che l'aiuto consenta al beneficiario di mantenere una posizione concorrenziale più forte di quella in cui si troverebbe se l'aiuto non fosse stato concesso.
- (98) Secondo la relazione trimestrale del commissario straordinario di Alitalia, pubblicata nel settembre 2018 ⁽⁴⁶⁾, il mercato italiano del trasporto aereo di passeggeri, in cui Alitalia è principalmente attiva, è altamente competitivo ed è caratterizzato, tra l'altro, da un'alta penetrazione dei vettori *low cost* sul mercato domestico (la più elevata in Europa) e intraeuropeo.
- (99) La Commissione conclude pertanto, in via provvisoria, che il prestito concesso nel 2019 sia tale da incidere sugli scambi tra Stati membri poiché riguarda Alitalia, segnatamente Alitalia SAI e Cityliner, la cui attività di trasporto, per sua natura, concerne numerosi Stati membri. Inoltre, il prestito del 2019 è anche atto a falsare o minacciare di falsare la concorrenza nel mercato unico, poiché riguarda solo due imprese che si trovano in concorrenza con altre compagnie aeree nella rete europea.

8.2.6. Conclusione in merito all'esistenza di aiuti di Stato

- (100) In considerazione di quanto precede, la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito concesso a favore di Alitalia nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

9. LEGITTIMITÀ DELL'AIUTO

- (101) La Commissione osserva che il prestito del 2019 è stato concesso ad Alitalia senza alcuna notifica alla Commissione, in violazione dell'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE e dell'obbligo di astenersi dal dare esecuzione all'aiuto.
- (102) Pertanto, la Commissione conclude in via preliminare che il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato illegale.

10. COMPATIBILITÀ DELL'AIUTO

- (103) Nella misura in cui il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, la Commissione deve valutare se l'aiuto possa essere dichiarato compatibile con il mercato interno.
- (104) Secondo la giurisprudenza costante della Corte, lo Stato membro che chiede di poter concedere aiuti in deroga alle norme del trattato è soggetto all'obbligo di collaborazione nei confronti della Commissione.
- (105) In forza di tale obbligo, è tenuto in particolare a fornire tutti gli elementi atti a consentire a detta istituzione di accertare che ricorrano le condizioni della deroga richiesta ⁽⁴⁷⁾. Invitata a presentare osservazioni sulla compatibilità del prestito del 2019, l'Italia ha dichiarato soltanto che la compatibilità del prestito del 2019 dovrebbe essere valutata nell'ambito dell'indagine aperta con la decisione di avvio del 2018, senza fornire ulteriori informazioni che consentano alla Commissione di valutare la compatibilità del prestito del 2019.
- (106) La Commissione ritiene che Alitalia soddisfi i criteri per essere considerata un'impresa in difficoltà ai sensi del punto 20, lettera c), degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, in quanto Alitalia SAI e Cityliner erano già state dichiarate insolventi quando il prestito del 2019 è stato concesso (cfr. il punto (1)). Di conseguenza, la Commissione ha potuto effettuare una valutazione della compatibilità del prestito del 2019 soltanto come aiuto per il salvataggio e la ristrutturazione ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione poiché, in quanto impresa in difficoltà, Alitalia non può beneficiare di alcun altro tipo di aiuto di Stato (cfr. il punto 23 dei citati orientamenti). Detti orientamenti stabiliscono le norme e le condizioni da considerare ai fini della valutazione della compatibilità di aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione a favore di imprese in difficoltà ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera c), del TFUE.

⁽⁴⁵⁾ Sentenza del 17 settembre 1980, *Philip Morris Holland BV/Commissione*, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, punto 11.

⁽⁴⁶⁾ <http://www.amministrazionestraordinariaalitaliasai.com/pdf/alitalia/doc-3-relazione-az-trim-1-luglio-30-settembre-2018-omissis.pdf>

⁽⁴⁷⁾ Sentenza del 28 aprile 1993, *Repubblica italiana/Commissione*, C-364/90, ECLI:EU:C:1993:157, punto 20.

- (107) Due tipi di aiuti definiti negli orientamenti sono pertinenti nella fattispecie, vale a dire gli aiuti per il salvataggio e gli aiuti per la ristrutturazione.
- (108) Ai sensi del punto 26 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per il salvataggio sono, per loro stessa natura, una forma di assistenza temporanea e reversibile. La loro finalità principale è consentire di mantenere in attività un'impresa in difficoltà per il tempo necessario a elaborare un piano di ristrutturazione o di liquidazione.
- (109) Ai sensi del punto 27 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per la ristrutturazione spesso comportano un'assistenza più permanente e devono ripristinare la redditività a lungo termine del beneficiario in base a un piano di ristrutturazione realistico, coerente e di ampia portata, consentendo, al contempo, un sufficiente contributo proprio e una condivisione degli oneri e limitando le potenziali distorsioni della concorrenza.
- (110) L'Italia non ha fornito alcun elemento che dimostri che il prestito concesso nel 2019 soddisfa i criteri degli aiuti per il salvataggio o per la ristrutturazione previsti dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (111) Per essere considerati compatibili con gli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per il salvataggio o per la ristrutturazione devono soddisfare una serie di criteri cumulativi previsti al punto 3 degli orientamenti, e segnatamente: a) contributo al raggiungimento di un obiettivo ben definito di interesse comune; b) necessità dell'intervento statale; c) adeguatezza della misura di aiuto; d) effetto di incentivazione; e) proporzionalità dell'aiuto (aiuto limitato al minimo); f) prevenzione di effetti negativi indebiti sulla concorrenza e sugli scambi tra gli Stati membri; g) trasparenza dell'aiuto.
- (112) A norma del punto 39 di detti orientamenti: *"Qualora uno dei criteri di cui sopra non sia soddisfatto, l'aiuto non sarà considerato compatibile con il mercato interno."*
- (113) A tale riguardo, con riferimento agli aiuti finalizzati sia al salvataggio sia alla ristrutturazione, spetta allo Stato membro in questione fornire gli elementi necessari per stabilire se l'aiuto possa essere considerato compatibile. In particolare, lo Stato membro deve individuare e definire un obiettivo di interesse comune in linea con le condizioni stabilite negli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione, dato che la valutazione del rispetto degli altri criteri dipende da tale obiettivo. La Commissione non può, di propria iniziativa, definire tale obiettivo in sostituzione di quello dello Stato membro qualora esso non vi provveda. Per quanto riguarda l'obiettivo di interesse comune, la Commissione osserva che l'Italia non ha fornito alcun elemento di prova che dimostri che il prestito del 2019 è stato concesso, come stabilito al punto 43 dei citati orientamenti *"in quanto è volto a prevenire problemi di ordine sociale o a risolvere fallimenti del mercato ..., ripristinando la redditività a lungo termine dell'impresa ..."*.
- (114) Accertare che l'aiuto persegua un obiettivo di comune interesse è una condizione preliminare essenziale per l'analisi di diversi altri criteri. Alla luce di quanto precede, a questo stadio della procedura, non si può dimostrare i) che l'intervento dello Stato era necessario per perseguire un obiettivo di comune interesse, ii) che l'aiuto era adeguato, iii) che l'effetto di incentivazione è stato soddisfatto, iv) che l'aiuto era limitato al minimo e che non vi sono stati effetti negativi indebiti sulla concorrenza e sugli scambi tra Stati membri.
- (115) Atteso che, come stabilito al punto 39 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, qualora uno dei criteri di cui sopra non sia soddisfatto, l'aiuto non può essere considerato compatibile con il mercato interno, la Commissione, a questo stadio della procedura, conclude pertanto in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 non poteva essere considerato un aiuto per il salvataggio o un aiuto per la ristrutturazione compatibile con il mercato interno a norma degli orientamenti.
- (116) Nonostante tale conclusione provvisoria, nei punti che seguono la Commissione valuta per completezza anche se il prestito concesso nel 2019 soddisfi altre condizioni stabilite dai citati orientamenti.

- (117) In primo luogo, conformemente ai punti 70 e 71 degli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti possono essere concessi alle imprese in difficoltà per una sola operazione di ristrutturazione. Pertanto, qualora siano trascorsi meno di 10 anni dall'erogazione precedente di un aiuto per il salvataggio o per la ristrutturazione o di una misura temporanea di sostegno alla ristrutturazione oppure dalla fine del periodo di ristrutturazione o dalla cessazione dell'attuazione del piano di ristrutturazione - a seconda di cosa sia avvenuto per ultimo - la Commissione non autorizzerà altri aiuti (principio dell'aiuto "una tantum").
- (118) Poiché è possibile che Alitalia abbia beneficiato di un aiuto per il salvataggio nel 2017 ⁽⁴⁸⁾ grazie ai prestiti concessi nel 2017, a questo stadio della procedura la Commissione nutre anche dubbi sul fatto che il principio dell'aiuto "una tantum" sia stato rispettato; se tale dubbio fosse confermato, il prestito concesso nel 2019 non potrebbe essere considerato un aiuto per il salvataggio o per la ristrutturazione compatibile con il mercato interno.
- (119) In secondo luogo, per quanto riguarda la proporzionalità del prestito del 2019 come aiuto al salvataggio, la Commissione non dispone di alcun elemento di prova circa la proporzionalità dell'aiuto in quanto l'Italia non ha fornito dati sul fabbisogno di tesoreria di Alitalia e in tali circostanze la Commissione non è in grado di stabilire se il prestito del 2019 fosse il minimo necessario per mantenere Alitalia in attività per sei mesi.
- (120) In terzo luogo, per quanto riguarda gli aiuti per la ristrutturazione, le autorità italiane non hanno presentato alla Commissione né un piano di ristrutturazione finalizzato a ripristinare la redditività a lungo termine né un piano di liquidazione per la cessione delle attività di Alitalia e la successiva liquidazione della società entro un lasso di tempo ragionevole, come richiesto dal punto 55, lettera d), punti ii) e iii), degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (121) In quarto luogo, per quanto riguarda la proporzionalità del prestito del 2019 quale aiuto per la ristrutturazione, come stabilito al punto 61 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, l'importo e l'intensità dell'aiuto per la ristrutturazione devono essere limitati al minimo strettamente necessario per consentire la ristrutturazione, in funzione delle risorse finanziarie esistenti del beneficiario, dei suoi azionisti o del gruppo di cui fa parte. In particolare deve essere garantito un livello sufficiente di contributo proprio ai costi della ristrutturazione e la ripartizione degli oneri. L'Italia non ha fornito alcun elemento a comprova del fatto che un investitore o un gruppo di investitori avrebbe fornito di nuovo un simile contributo proprio che avrebbe dovuto corrispondere all'importo dell'aiuto (almeno all'importo del capitale dei prestiti) come richiesto dalla sezione 3.5.2.1 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (122) In quinto e ultimo luogo, ai sensi del punto 76 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, per limitare il più possibile gli effetti negativi sulle condizioni degli scambi, in modo che prevalgano gli effetti positivi, nel concedere aiuti per la ristrutturazione devono essere adottate misure volte a limitare distorsioni della concorrenza (le "misure di compensazione"). Le autorità italiane non hanno presentato alcuna misura di compensazione per evitare tali indebite distorsioni della concorrenza, quali una riduzione della capacità disponibile dei posti-km o la riduzione degli slot, come previsto dalla sezione 3.6.2 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (123) Per i motivi di cui sopra, in questa fase dell'indagine, la Commissione è giunta alla conclusione provvisoria che il prestito concesso nel 2019 non soddisfa le condizioni stabilite dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.

10.1. Conclusione in merito alla compatibilità dell'aiuto di Stato

- (124) Di conseguenza, in questa fase dell'indagine, la Commissione conclude in via provvisoria che vi sono seri dubbi circa la compatibilità del prestito concesso nel 2019 con il mercato interno e invita le autorità italiane e tutte le parti interessate a presentare osservazioni.

⁽⁴⁸⁾ L'Italia ha notificato i prestiti del 2017 come aiuto per il salvataggio dopo la sua concessione, tuttavia i prestiti del 2017 non sono stati restituiti dopo sei mesi né convertiti in aiuto per la ristrutturazione mediante l'invio di un piano di risanamento realizzabile come previsto dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.

11. CONCLUSIONI

- (125) Per i motivi di cui sopra, in questa fase dell'indagine, la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, che è stato concesso in violazione dell'obbligo di astenersi dal dare esecuzione all'aiuto di cui dell'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, e che ci sono seri dubbi sulla sua compatibilità con il mercato interno.

La Commissione richiama l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE ha effetto sospensivo, ricordando alle autorità italiane che l'articolo 16 del regolamento (UE) 2015/1589 del Consiglio stabilisce che ogni aiuto illegale può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.

La Commissione comunica all'Italia che intende informare i terzi interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi significativa della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. La Commissione informerà inoltre le parti interessate degli Stati EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*, e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Le parti interessate saranno invitate a presentare osservazioni entro un mese dalla data della suddetta pubblicazione.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV